

Nr 156.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 21 maj 1912.

» » » i Andra kammaren den 21 maj 1912.

Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af dels Kungl. Maj:ts propositioner nr 22 med förslag till lag om ändring i vissa delar af utsökningslagen m. m. och nr 57 med förslag till lag om ändrad lydelse af 154 och 156 §§ samma lag, dels ock justitieombudsmannens framställning till Riksdagen om ändrade bestämmelser i fråga om sättet för kungörande af utmätt lös egendoms försäljning.

(Lagutskottets utlåtande nr 51 och memorial nr 59.)

Till Konungen.

Genom en den 19 januari 1912 dagtecknad proposition, nr 22 har Eders Kungl. Maj:t, under återopande af propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

1:o) Lag om ändring i vissa delar af utsökningslagen;

2:o) Lag om ändring i vissa delar af förordningen den 16 juni 1875 angående inteckning i fast egendom;

Bihang till Riksdagens protokoll 1912. 14 saml. 43 häft. (Nr 156.)

3:o) Lag om hvad iakttagas skall i afseende å införande af lagen om ändring i vissa delar af förordningen den 16 juni 1875 angående inteckning i fast egendom;

4:o) Lag om ändrad lydelse af 7—14, 16, 18 och 22 §§ i lagen den 14 juni 1907 om inteckning i tomträtt;

5:o) Lag om ändring af vissa bestämmelser i konkurslagen;

6:o) Lag om ändrad lydelse af 2 § i förordningen den 18 september 1862 huru gäld vid dödsfall betalas skall och om urarfvagörelse, så ock angående undanskiftande af egendom i död makes bo;

7:o) Lag om ändrad lydelse af 4 kap. 9 § i lagen den 14 juni 1907 om nyttjanderätt till fast egendom;

8:o) Lag om ändrad lydelse af 17 kap. 6, 9 och 16 §§ handelsbalken;

9:o) Lag om ändrad lydelse af 17—22 §§ i förordningen den 15 oktober 1880, innefattande särskilda föreskrifter angående lagfart, inteckning och utmätning af järnväg, så ock i fråga om förvaltning af järnväg under konkurs;

10:o) Lag om ändrad lydelse af 24 och 26 §§ i förordningen den 14 april 1866 angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof;

11:o) Lag om ändrad lydelse af 71 § i lagen den 20 juni 1879 om dikning och annan afledning af vatten;

12:o) Lag om ändrad lydelse af 31 § i grufvestadgan den 16 maj 1884;

13:o) Lag om ändrad lydelse af 6 § i lagen den 4 maj 1906 angående förbud i vissa fall för bolag och förening att förvärfva fast egendom; samt

14:o) Lag om ändrad lydelse af 1 § andra stycket och 2 § andra stycket i lagen den 18 oktober 1907 angående ryttare-, soldat- och båtsmanstorps befriande i vissa fall från ansvar för inteckningar i stamhemmanet.

Vidare har Kungl. Maj:t i en den 23 februari 1912 dagtecknad proposition, nr 57, under åberopande af propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga vid propositionen fogadt förslag till lag om ändrad lydelse af 154 och 156 §§ utsökningslagen.

I sammanhang med dessa propositioner har Riksdagen till behandling förehafvt en af justitieombudsmannen i hans till innevarande Riksdag afgifna ämbetsberättelse gjord framställning om ändrade bestämmelser i fråga om sättet för kungörande af utmätt lös egendoms försäljning.

De under momenten 3 samt 6—14 här ofvan angifna lagförslagen hafva i oförändradt skick af Riksdagen antagits.

Däremot hafva öfriga, genom förevarande proposition, nr 22, framlagda lagförslag icke kunnat af Riksdagen oförändrade godkännas, utan har Riksdagen i anledning af denna proposition beträffande de i punkterna 1, 2, 4 och 5 omförmälda lagförslagen för sin del antagit lagar af den lydelse här nedan angifves, hvarjämte Riksdagen jämväl för sin del antagit lag om tillägg till 23 § i förordningen den 10 augusti 1877 om nya utsökningslagens införande och hvad i afseende därå iakttagas skall.

De af Riksdagen alltså i anledning af propositionen nr 22 för sin del antagna och godkända lagarna införas här som följer.

1:o) **Lag**

om ändring i vissa delar af utsökningslagen.

Häri genom förordnas, att 3, 4, 13, 22, 28, 48, 52, 62, 63, 71, 74, 79—82 och 85—88 §§ samt 5—11 kap. utsökningslagen skola erhålla följande lydelse:

3 §.

Kronofogde äger att för bestämdt fall till utmättningsman i sitt ställe sätta länsman eller annan man, som af Konungens befallningshafvande antagen är; svare dock vid utmätning kronofogden själf för redovisningen och för skada, som af utmättningsmannens fel eller försummelse kan komma. Ej må kronofogde åt annan uppdraga försäljning af fast egendom eller af fartyg, som i 94 § sägs, ej heller fördelning af köpeskillning för fast egendom eller för lös egendom i fall, då enligt 140 eller 141 § sammanträde för fördelningen erfordras.

I Stockholm, så ock i annan stad, där utmättningsmannabefattningen anses icke kunna af en stadsfogde ensam fullgöras, må, om Konungen finner godt sådant medgifva, stadsfogde likaledes äga att, under enahanda ansvarighet och med det förbehåll i afseende å försäljning af fartyg samt fördelning af köpeskillning för lös egendom, som för kronofogde här ofvan stadgas, samt under de villkor i öfrigt Konungen må föreskrifva, för bestämdt fall i sitt ställe till utmättningsman sätta annan man, som af öfverexekutor antagen är.

4 §.

Konungens befallningshafvande äge för bestämdt fall eller inom visst område förordna länsman eller annan lämplig person att på eget ansvar i kronofogdes ställe vara utmätningsman. Om sålunda förordnad utmätningsman gälle hvad i denna lag om kronofogde stadgas; dock må han ej i sitt ställe sätta annan man och ej heller, med mindre förordnandet innehåller särskildt medgifvande, befatta sig med försäljning af fast egendom eller af fartyg, som i 94 § sägs, eller med fördelning af köpeskilling i fall, som i 3 § 1 mom. omförmälas.

13 §.

Vill någon för fordran, hvarför fast egendom på grund af in-teckning häftar, söka betalning ur egendomen, göre det hos öfverexekutor i den ort, där egendomen ligger.

Vill borgenär, för hvars fordran fartyg är in-tecknad, hålla sig till fartyget, söke ägaren, där denne skall svara i mål, som i 12 § afses. Tillhör fartyget flera redare, äge borgenären söka hufvudredaren, eller, om hufvudredare ej är vald, någon af redarne, hvilken han helst vill.

22 §.

Har ej borgenär inom natt och år, sedan honom förelades att gifva gäldenär del af ansökningen, inkommit till öfverexekutor med bevis att delgifning skett, och är ej heller svar från gäldenären ingifvet, vare ansökningen förfallen. Lag samma vare, där inom sagda tid lag-sökningshandlingarna icke blifvit till öfverexekutor återställda och ej heller styrkt afskrift däraf ingifven.

Innefattar ansökningen yrkande, som jämlikt 35 § eller 37 § 3 mom. andra stycket i förordningen angående in-teckning i fast egendom framstälts af innehafvare af fordran, för hvilken på grund af in-teckning flera fasta egendommar gemensamt häfta, och har ej sökanden inom sextio dagar från det föreläggande, som nyss sagts, honom gafs fullgjort hvad enligt första stycket honom åligger, vare det yrkande förfallet.

28 §.

Äro ej sådana skäl för handen, att målet bör såsom tvistigt till domstol förvisas, ålägge öfverexekutor gäldenären betalningsskyldighet, vid äfventyr af utmätning.

Har borgenär enligt 13 § utsökt betalning ur fast egendom, och varder fordringen fastställd till betalning ur egendomen, förordne öfver-

exekutor tillika, att egendomen må, utan föregående utmätning, säljas i den ordning, som om utmätt fast egendom stadgas; och vare det så ansedt, som hade egendomen blifvit utmätt.

48 §.

Skall någon för verkställighet af dom eller eljest enligt denna lag ställa pant eller borgen, och är ej säkerheten af vederparten godkänd, varde den pröfvad af myndighet, hos hvilken säkerheten ställes. Löftesmän skola borga en för alla och alla för en; för menighet eller för utländsk man, så ock i fall, hvarom i 95 och 125 §§ sägs, skall borgas såsom för egen skuld. Den pant bjuder, vare, där myndighet, som den pröfva skall, det föreskrifver, pliktig att sätta panten i förvar hos vederhäftig man, som åtager sig att den vårda; löftesskrift må omhändertagas af den, till hvars säkerhet den gäller.

Den, som Konungens och kronans talan förer, vare från säkerhetsställande fri.

52 §.

Har öfverexekutor fällt någon till böter eller vite eller dömt utmättningsman att utgifva skadestånd, må ej utslaget verkställas förr än det vunnit laga kraft. Huru hofrätts beslut, hvarigenom i utsökningsmål någon blifvit fälld till böter eller vite, må utan hinder af ändringsökande verkställas, därom är särskildt stadgadt; och skall hofrätts beslut, hvarigenom i sådant mål utmättningsman dömts till utgifvande af skadestånd, gå i verkställighet så som vore det i tvistemål meddeladt.

Beslut, hvarigenom utmättningsman dömts till mistning af tjänst på viss tid, må ej verkställas, förr än det vunnit laga kraft.

Huru beslut angående fördelning af köpeskillning för utmätt egendom och af medel, som influtit under tvångsförvaltning, går i verkställighet, därom skils i 6 och 7 kap.

62 §.

Af gäldenärs tillgångar skola, där ej borgenär och gäldenär annorlunda sänjas, tagas i mät först lösören, därefter fordran eller annan rättighet, som kan öfverlätas, och sist fast egendom. Sådana obligationer eller andra värdepapper, hvilka med lätthet kunna i penningar förvandlas, skola i fråga om ordningen för deras utmätande anses lika med lösören.

Häftar på grund af inteckning gäldenärens fasta egendom för fordran, hvarför utmätning skall ske, varde den egendom först utmätt, där ej borgenären hellre vill taga betalning ur annan egendom. Skall utmätning på en gång ske för fleras fordringar, må borgenär, för hvars fordran den fasta egendomen sålunda häftar, ej för hvad därur kan utgå till förfång för annan borgenär taga betalning ur öfriga tillgångar.

63 §.

Ej må utmätning af fast egendom ske för fordran, hvarför egendomen icke på grund af inteckning häftar, med mindre borgenären sådant särskildt begär.

71 §.

Har någon panträtt i gäldenärs lösa gods eller rätt att sådant gods till säkerhet för sin fordran kvarhålla, må hinder däraf ej möta för godsets utmätande och försäljande för annan gäldenärens skuld; och njute sådan borgenär rätt till betalning ur köpeskillingen, såsom i 6 kap. sägs. Den, som har lös egendom såsom pant eller eljest under panträtt i handom, vare dock, där egendomen icke utgöres af fartyg eller gods i fartyg, ej pliktig att lämna panten från sig, med mindre full lösen därför gifves, eller panthafvaren nöjes med att för sin betalning hålla sig till köpeskillingen; ej äge panthafvaren vägra att taga lösen, då den, i fall som nu är sagdt, honom bjudes, ändå att hans fordran ej är till betalning förfallen.

Har inteckning i fast egendom blifvit af fastighetsägaren lämnad såsom pant, skall inteckningen icke utmätas utan i stället den rätt till andel i inteckningen, som, efter ty särskildt är stadgadt, må tillkomma gäldenären, tagas i mät i den ordning 74 § stadgar.

74 §.

Utmätas penningar, skola de af utmätningssmannen om händer tagas. Lösören, som utmätas, skola, där de ej, efter ty nedan sägs, föras från stället, därstädes sättas i förvar under utmätningssmannens försegling eller, om han finner det i brist af tjänliga förvaringsrum eller af annan orsak ej lämpligen kunna ske, med hans insegel eller skriftligt anslag eller på annat sätt så utmärkas, att uppenbart synes att godset blifvit utmätt. Anses det utmätta ej kunna med säkerhet lämnas på stället

under gäldenärens tillsyn, låte utmätningssmannen det af annan där vårdas eller till annat ställe föras, om det så ske kan och borgenär den för godsets vård eller flyttning nödiga kostnad förskjuter.

Utmättes gäldenärs egendom, som i annans besittning finnes, varde förbud innehafvaren meddeladt att egendomen utlämna till förfång för den, till hvilken i följd af utmätningen gäldenärens rätt kan komma att öfvergå.

Skall utmätning ske af den rätt till andel i in-teckning, som, efter ty särskildt är stadgadt, tillkommer gäldenären såsom ägare af in-tecknade egendomen, varde förbud in-teckningshafvaren meddeladt att till förfång för den, till hvilken i följd af utmätningen gäldenärens rätt kan komma att öfvergå, utlämna in-teckningshandlingen eller att på begäran af annan än denne eller utmätningssmannen uppvisa handlingen vid domstol för sådant ändamål, som i 26 § förordningen angående in-teckning i fast egendom sägs. Förbud, som nu sagts, skall tecknas å in-teckningshandlingen, där icke denna af in-teckningshafvaren öfverlämnas till utmätningssmannen för att af honom uppvisas. Kostnaden för sådant uppvisande äfvensom för anskaffande af särskild in-teckningshandling å den utmäta andelen i in-teckningen vare borgenären pliktig att förskjuta, där utmätningssmannen det äskar.

79 §.

Utmättes fast egendom, skall utmätningssmannen upprätta beskrifning däröfver; och gälle om egendomens värdering hvad förut om värdering af lös egendom är sagdt. Utmätningssmannen affordre ock gäldenären de handlingar, hvilka visa hans äganderätt eller tjäna till upplysning om servitut, nyttjanderätt eller rätt till afkomst eller annan förmån, som skall af egendomen utgå, äfvensom uppgift å dem, hvilka hafva fordran eller rättighet, som bör vid auktionen iakttagas. Utmätas flera egendommar på en gång; varde de hvar för sig beskrifna och värderade.

Hvad nu är sagdt gälle ock, där öfverexekutor enligt 28 § förordnat om försäljning af fast egendom eller sådan egendom skall säljas på begäran af borgenärer jämlikt 51 § konkurslagen.

Är fast egendom, som skall utmätningssvis säljas, in-tecknad gemensamt med andra egendommar, och finnes för någon af egendomarna icke uppskattning till allmän bevillning, skall värdering ske jämväl af egendom, som ej skall säljas; skolandet om förrättningen ägaren underrättas på sätt i 60 § stadgas.

80 §.

Då utmätning af fast egendom skett, skall, där borgenär det yrkar, afrad, hyra eller ränta, som af egendomen faller till dess den varder såld och af köparen tillträdd, uppbäras af utmätningsmannen eller af syssloman, som af honom förordnas. Utmätningssmannen kungöre utan dröjsmål den, hvilken betalningsskyldigheten åligger, förbud att utgifva något till annan än utmätningsmannen eller sysslomannen.

Har öfverexekutor förordnat om egendomens försäljning; då skall han, där borgenär det yrkar, tillsätta syssloman, som afkomsten uppbär, och låta förbud kungöras, som nu är sagdt.

Det åligger sysslomannen att till auktionsförrättaren före auktionen eller, där jämlikt 102 § särskildt sammanträde skall hållas, före det sammanträde redovisa afrad, ränta eller hyra, som utgår i penningar och af honom uppburits. Lag samma vare i fråga om utmätningsman, där han uppburit sådan afkastning och icke själf skall förrätta auktionen. Utgår afrad, ränta eller hyra i varor, skall utmätningsmannen föranstalta om deras försäljning på sätt i 90 § stadgas och redovisa därför influtna medel efter ty nu är sagdt; skolande i sådant fall syssloman hålla de af honom uppburna varor utmätningsmannen till handa. För medel, som ej sålunda redovisats, skall redovisning lämnas före det sammanträde, då fördelning af köpeskillingen skall äga rum.

81 §.

Är fara att utmätt fast egendom af ägaren genom vanvård eller annorledes i större mån försämrats, äge öfverexekutor, där borgenär det påstår, förordna syssloman att egendomen om händer taga och förvalta; dock vare i ty fall borgenären pliktig att förskjuta den kostnad, som för egendomens förvaltning kan vara nödig.

I fråga om skyldighet för sådan syssloman att till auktionsförrättaren redovisa skall hvad i 80 § 3 mom. är stadgadt äga motsvarande tillämpning.

82 §.

Öfverlåter någon sin fasta egendom till annan, må, innan nye ägaren sökt lagfart, öfverlåtelsen ej utgöra hinder för egendomens utmätande för förre ägarens gäld.

Sökes å öfverlåtelse, som före utmätningen skett, lagfart samma

dag, då utmätningen verkställes, eller sist å den allmänna rättegångsdag för lagfartsärenden, som näst efter fjorton dagar från utmätningen infaller; då vare ej utmätningen gällande emot nye ägaren, med mindre egendomen på grund af in-teckning häftar för fordran, som utsökes, eller fordringen eljest är sådan att, efter ty i lag i öfrigt stadgas, egendomen därför häftar, ändå att den kommit ur gäldenärens hand. Har auktion till egendomens försäljning blifvit kungjord att hållas innan den rättegångsdag, som nämnd är, inträffar, eller å samma dag, åligge dock nye ägaren att före auktionen öfverlåtelsen anmäla och sin åtkomsthänding i hufvudskrift eller besannad afskrift för auktionsförrättaren uppvisa. Sker ej sådan anmälan, vare utmätningen emot nye ägaren gällande, ändå att lagfart sökes å tid, som förut är sagd.

Göres af nye ägaren anmälan, på sätt nu stadgadt är, eller har öfverlåtelsen blifvit för auktionsförrättaren kunnig innan han utsatt dag för egendomens försäljning, skall, därest öfverlåtelsens verkan mot utmätningen är beroende därpå, att lagfart kommer att sökas å tid, som ofvan är sagd, auktionsförrättaren låta med försäljningen anstå till dess sig visat, om lagfarten sökes.

Har öfverlåtelsen omfattat rätt till andel i in-teckning, som tillkom öfverlåtaren såsom ägare af in-tecknade egendomen, åligger det nye ägaren, där han vill freda andelen från utmätning för förre ägarens gäld, att söka lagfart å öfverlåtelsen och göra anmälan såsom i 2 mom. sägs, och skall hvad i 3 mom. stadgas äga motsvarande tillämpning.

85 §.

Utmätningssmannen åligger att, då fast egendom blifvit tagen i mät, genast anmäla det hos öfverexekutor och tillika, om gäldenären vid utmätningen uppgifvit auktionsställe, såsom i 98 § sägs, gifva det till känna.

Då fast egendom blifvit utmätt, vare utmätningssmannen pliktig att genast å landet till domaren och i stad till rätten insända bevis om utmätningen, innefattande uppgift om beloppet af den fordran, för hvilken utmätningen ägt rum, samt huruvida egendomen på grund af in-teckning häftar för samma fordran eller icke, äfvensom hvad i öfrigt kan vara erforderligt för att tydligt utmärka, hvilken den fordran är, hvarför utmätningen skett.

Utmättes fartyg, som blifvit i fartygsregistret infördt, åligger utmätningssmannen att ofördröjligen till Stockholms rådstufvurätt insända bevis om utmätningen med angifvande af fartygets registreringsnummer. Sker utmätning af fartygslott, insände utmätningssmannen ofördröjligen

bevis därom till den myndighet, som förer fartygsregistret; och varde i det bevis intagna de uppgifter, som för fartygets säkra urskiljande erfordras.

Myndighet, som enligt 28 § meddelat förordnande om fast egendoms försäljning eller hos hvilken enligt 51 § konkurslagen äskats, att fastighet eller intecknad fartyg må utmättningsvis säljas, vare ock pliktig att därom insända bevis efter ty nyss är sagdt.

86 §.

Har borgenär, som sökt utmätning, lämnat gäldenär anstånd med betalningen, må ej målet därigenom uppehållas utöfver sex månader från den dag, då utmättningsmannen mottagit de i 54 eller 56 § omförmälda handlingar. Fortfar anståndet vid utgången af nämnda tid, vare ansökningen förfallen och gånge verkställd utmätning åter.

Har i fall, då öfverexekutor enligt 28 § meddelat förordnande om fast egendoms försäljning, borgenären icke inom två månader efter det öfverexekutors utslag vunnit laga kraft, med företeende af bevis därom samt af den handling i hufvudskrift, på grund hvaraf betalning blifvit sökt, begärt verkställighet af beslutet, eller har borgenären begärt sådan verkställighet men därefter lämnat gäldenären anstånd, som fortfar när sex månader förflutit från det verkställigheten begärdes, vare frågan om egendomens försäljning förfallen.

87 §.

Är fast egendom utmätt, och har någon fordran, hvarför egendomen på grund af inteckning eller enligt 11 kap. 2 § jordabalken häftar, eller ock nyttjanderätt till egendomen eller rätt till servitut eller till afkomst eller annan förmån, äge sådan rättsägare, där hans rätt kan vara beroende af försäljningen, mot det att han till utmättningsmannen erlägger fordringsbeloppet jämte kostnad, hvarför utmätningssökanden ansvarar, göra gällande den rätt, som tillkom denne; dock att, där utmätning skett för allenast del af fordran, hvarför egendomen på grund af inteckning eller enligt 11 kap. 2 § jordabalken häftar, utmätningssökanden för sin återstående fordran äger företräde.

88 §.

Har utmätning af fast egendom upphäfts eller eljest frågan om sådan egendoms försäljning förfallit, åligger det utmättningsmannen eller öfverexekutor, om ärendet där är anhängigt, att därom genast göra anmälan å landet hos domaren och i stad hos rätten.

5 KAP.

Om utmätt egendoms försäljning.

89 §.

Försäljning af utmätt egendom skall ske genom offentlig auktion.

90 §.

Skall lös egendom säljas, låte utmätningssmannen tid och ställe för auktionen kungöras i kyrkan för den församling, där försäljningen sker, så ock, om gäldenär eller borgenär det äskar, eller eljest sådant finnes lämpligt, i tidning inom orten äfvensom i kyrkorna för de församlingar, som närmast därtill äro. Finnes för viss stad förordnadt, att auktion skall kungöras på annat sätt än nu är sagdt, lände det till efterrättelse.

Är egendom, som säljas skall, af beskaffenhet att den ej, utan att förstöras eller väsentligen försämras, kan förvaras under den tid, som för auktionens kungörande i ofvan stadgad ordning erfordras, äge utmätningssmannen låta kungöra försäljningen på annat sätt, som lämpligt finnes.

91 §.

Kungörelse om auktion å lösören skall ske minst åtta dagar innan auktionen hålles, där ej i fall, som i 90 § 2 mom. sägs, kortare tid för kungörandet nödig finnes; auktion å fordran eller rättighet skall kungöras minst fjorton dagar förut. Skall i stad auktion å lös egendom kungöras mera än en gång, vare det giltt, om första kungörandet skett inom tid, som nu är sagdt.

Har gäldenären tillkommande rätt till andel i in-teckning i hans fasta egendom blifvit utmätt, låte utmätningssmannen anskaffa särskild in-teckningshandling å det gäldenären tillkommande beloppet, där laga hinder däremot icke möter; skall sådan handling anskaffas, må ej förr än det skett kungörelse om auktionen utfärdas. Skall försäljning ske af in-teckningshandling, hvilken tagits i mät hos någon, som enligt handlingen är personligen ansvarig för det däri förskrifna beloppet,

åligger det utmätningssmannen, där ej med gäldenärens samtycke handlingen säljes med bibehållande af hans ansvarighet, att, innan handlingen utlämnas till köparen, förse densamma med påskrift, hvarigenom gäldenären frikallas från ansvarighet.

Skall fartyg eller gods i fartyg säljas, varde kungörelsen om försäljningen jämväl införd i allmänna tidningarna tre gånger, sista gången minst fjorton dagar före auktionen; och skall kungörelsen tillika innehålla, att de borgenärer, som, ändå att de ej vunnit utmätning eller i utmätt fartyg hafva in-teckning, äga rätt till betalning ur det utmätta, hafva att sådant, på sätt i 139 § sägs, före auktionen hos utmätningssmannen anmäla. De borgenärer, hvilka jämlikt 11 kap. sjölagen äga rätt till betalning ur det utmätta eller i utmätt fartyg hafva in-teckning, skola därjämte, såvidt ske kan, underrättas om auktionen genom särskilda kallelse-bref, hvilka auktionsförrättaren skall med posten afsända till inländska borgenärer så tidigt, att kallelserna må komma dem till handa minst fjorton dagar före auktionen, och till utländska borgenärer så fort ske kan.

Är fråga om försäljning af fartyg, som blifvit i fartygsregistret infördt, anskaffe utmätningssmannen gravationsbevis rörande fartyget; dock vare, där utmätningssmannen det äskar, borgenären pliktig att förskjuta den för bevisets utlösande nödiga kostnad.

92 §.

Skall egendom säljas, den någon har såsom lös pant eller eljest under panträtt i handom, varde, där ej panthafvaren är pliktig att för sin fordran taga betalning ur köpeskillingen eller på sätt i 71 § sägs förklarar sig därmed nöjas, före utropet underrättelse meddelad, att försäljningen sker med bibehållande af panthafvarens rätt.

Vid försäljning af lott i fartyg tillkännagifve utmätningssmannen, att försäljningen ej medför rubbning i panträtt, som i hela fartyget gäller; meddele ock före utropet underrättelse om de fordringar, för hvilka fartyget veterligen utgör pant.

93 §.

Utmätt lös egendom skall i uppslag säljas. De yppersta varor skola så länge sparas, att mesta folket är samladt. Då så mycket af det utmätta godset blifvit såldt, att gälden, hvarför utmätning skett, så ock kostnad, som skall ur egendomen utgå, kan af det sålda fullt godtgöras, upphöre försäljningen.

94 §.

Skall försäljning ske af fartyg, som enligt mätbref eller å fartyget anbragt tontalsmärke har en dräktighet af tjugu registerton eller därutöver, uppläse utmätningsmannen före utropet gravationsbevis, där enligt 91 § sådant skall vara anskaffadt, och gifve till känna, å hvad tid köpeskillingen sist skall inbetalas; anmane ock dem, hvilka äro tillstädes och hafva fordran, som skall vid auktionen bevakas, att sådant anmäla. Varder fordran anmäld hos utmätningsmannen, meddele han före utropet därom underrättelse.

Innan auktionen avslutas, meddele auktionsförrättaren underrättelse om tiden, då efter 140 § sammanträde för fördelning af köpeskillingen hållas skall, så ock om stället för sammanträdet.

95 §.

Den, som inropat fartyg, hvarom i 94 § är sagdt, åligger att genast efter inropet gälda en sjättedel af köpeskillingen i reda penningar eller ställa pant eller borgen såsom för egen skuld för en femtedel af köpeskillingen. Sker det ej, varde fartyget genast ånyo utropadt.

Hvad af köpeskillingen ej må vara vid inropet erlagdt skall gäldas sist å det sammanträde, som i 140 § sägs. Visar köparen, att in-teckningshafvare, som skall ur fartyget erhålla betalning, låtit köparen öfvertaga den in-tecknade skulden och lämnat anstånd med betalningen, njute köparen till godo de villkor, som därvid blifvit tingade. Finnes, sedan för samtliga fordringar beräknats utdelning, öfverskott å köpeskillingen, och beviljar gäldenären anstånd med betalning däraf, njute köparen ock det anstånd till godo.

Varder ej sist å det sammanträde, hvarom förut är sagdt, köpeskillingen till fullo gulden eller anstånd lämnadt efter ty nyss är sagdt, vare köpet ogillt och besörje genast utmätningsmannen, att fartyget varder till försäljning ånyo utlyst, som i 90 och 91 §§ sägs. Går fartyget vid nya utropet till mindre än den förra köpeskillingen med laga ränta därå från den dag, då betalning sist bort ske, ersätte förre köparen skillnaden; går fartyget till mera, hafve förre köparen ej rätt till öfverskottet. Kostnaden för senare försäljningen skall ock af förre köparen gäldas, där den ej kan genom öfverskott å köpeskillingen godtgöras. Är pant eller borgen ställd för köpeskillingen, låte utmätningsmannen, där sådant erfordras till gäldande af hvad förre köparen utgifva bör,

ofördröjligen försälja panten i den ordning, som om utmäta lösören stadgas, eller utsöka borgensförbindelsen hos löftesmannen.

Varder köpeskillingen gulden, äge köparen genast komma i besittning af fartyget; och vare det i köparens hand fritt från all förre ägarens gäld, där ej köparen, efter ty förut i denna paragraf sägs, gälden öfvertagit.

96 §.

Annan lös egendom än i 94 § sägs skall genast efter inropet betalas; sker det ej, gånge egendomen under nytt utrop. Utmätningssmannen stånde dock fritt att på eget äfventyr lämna anstånd med betalningen.

97 §.

Auktion å utmätt fast egendom skall förrättas af öfverexekutor, där ej i 98 § annorledes stadgas.

98 §.

Å landet äge gäldenären bestämma, om auktion å fast egendom skall hållas å landskansliet eller å tingsställe i orten. Uppgifver gäldenären annat ställe i orten, må ock auktionen där hållas, om öfverexekutor pröfvar stället lämpligt. Har ej gäldenär vid utmätningen eller, där enligt 28 § egendomen skall utan föregående utmätning säljas, hos öfverexekutor före målets afgörande uppgifvit auktionsställe, eller äro flere, som äga auktionsställe nämna, och kunna de ej därom sig förena, bestämme öfverexekutor, hvar auktionen skall hållas. Skall auktionen hållas på annat ställe än landskansliet, varde den förrättad af utmätningssmannen i orten.

I stad skall auktion å fast egendom förrättas å öfverexekutors ämbetsrum eller annat ställe, där auktioner i staden gemenligen hållas.

Skola fastigheter inom särskilda öfverexekutors områden gå i en försäljning, varde auktionen förrättad där hufvudgården eller, om sådan ej finnes, den till allmän bevilning högst uppskattade fastigheten är belägen; är det å landet, varde auktionen hållen å landskansliet.

99 §.

Varder ej vid utmätning bestämdt, att auktionen skall hållas å tingsstället, insände utmätningssmannen till öfverexekutor protokollet

öfver utmätningen med beskrifning och värdering å egendomen jämte öfriga tillgängliga handlingar, hvarom i 79 § är nämndt.

Har vid utmätning blifvit bestämdt, att auktionen skall hållas å tingsstället, och är utmättningsförrättaren ej behörig att med försäljningen taga befattning, sände han ofvannämnda handlingar till den utmättningsman, som skall auktionen hålla.

100 §.

Den, som skall auktionen förrätta, anskaffe gravationsbevis rörande egendomen äfvensom de för bestyrkande af gäldenärens äganderätt till egendomen eller för upplysning om in-tecknad rättighets beskaffenhet erforderliga och ej redan emottagna handlingar, hvilka kunna hos rätten erhållas.

101 §.

Tiden för auktionen varde af auktionsförrättaren bestämd, och låte han kungörelse därom, så ock om egendomens beskaffenhet och auktionsstället införas i allmänna tidningarna tre gånger, första gången minst fyra veckor och sista gången minst fjorton dagar före auktionsdagen, äfvensom intagas i länskungörelserna; foge ock anstalt, att kungörelsen varder ej mindre, sist fyra veckor före auktionsdagen, å landet uppläst i tingslagets kyrkor och i stad anslagen å det ställe, där auktionen hålles, än äfven, där så ske kan, i tidning inom orten införd en gång, minst fjorton dagar före nämnda dag. Är för viss stad förordnad, att auktion å fast egendom skall jämväl på annat sätt kungöras, lände ock det till efterrättelse.

Skall försäljning ske på grund af förordnande, som i 28 § sägs, må kungörelse om auktionen ej utfärdas förr än den handling, på grund hvaraf borgenären sökt betalning, blifvit i hufvudskrift till auktionsförrättaren aflämnad.

102 §.

Auktionsförrättaren äger, där så pröfvas nödigt, utsätta särskildt sammanträde för förhandling om rättsägares anspråk och villkoren för försäljningen; och varde uppgift om tid och ort därför intagen i kungörelsen om auktionen. Ej må sådant sammanträde hållas tidigare än å tredje dagen före auktionen, där ej särskilda omständigheter därtill föranleda; i ty fall må sammanträdet utsättas att äga rum tidigast å tionde dagen före auktionen.

103 §.

Kungörelse om auktion å fast egendom skall tillika innehålla, att den, som har fordran, hvarför egendomen häftar eller för hvilken han eljest äger njuta betalning ur köpeskillingen, eller har annan rätt, som bör vid auktionen iakttagas, äger att därvid eller, där enligt 102 § särskildt sammanträde skall hållas, vid det sammanträde bevaka sin rätt.

De, hvilka hafva fordran eller rättighet, som bör vid auktionen iakttagas, skola, såvidt ske kan, om auktionen och det särskilda sammanträdet, där sådant skall hållas, underrättas genom särskilda kallelsebref, hvilka auktionsförrättaren skall till dem med posten afsända senast fyra veckor före auktionen; skolande i kallelsebrefven tillika lämnas uppgift, som i 85 § 2 mom. sägs, angående den fordran, för hvars gäldande försäljningen skall äga rum. Underrättelse om auktionen och sammanträdet varde ock, efter ty nyss sagts, borgenären och gäldenären meddelad.

104 §.

Är ej auktion så kungjord, som i 101 § sägs, varde den inställd, och sätte auktionsförrättaren ut annan tid därtill. Ej må dock auktion inställas förty att kungörelsen ej varit i en eller annan kyrka uppläst eller i tidning inom orten införd, där den eljest allmänligen ågått.

105 §.

Då utlyst auktion i följd af laga hinder inställes, varde, där så ske kan, det i länskungörelserna så ock å landet i tingslagets kyrkor och i stad genom anslag, som förut är sagdt, före den utsatta dagen kungjordt.

106 §.

Vid början af auktion, den där icke föregåtts af sådant sammanträde, som i 102 § sägs, uppläse auktionsförrättaren såväl protokollet öfver utmätningen eller det utslag, hvarigenom öfverexekutor om egendomens försäljning förordnat, som ock gravationsbevis och de öfriga handlingar, som i 99 och 100 §§ nämnas, och anmane dem, hvilka hafva fordran eller rättighet, som bör vid auktionen iakttagas, att sådant

anmäla; lämne ock tillstädesvarande rättsägare samt gäldenären, där han när är, tillfälle att yttra sig öfver handlingarna och de anspråk, som anmälas, så ock angående de villkor, som skola gälla för försäljningen.

Hålles sammanträde som i 102 § sägs, skall hvad sålunda föreskrifvits iakttagas vid det sammanträde. Ej må i ty fall vid auktionen anspråk anmälas eller förhandling mellan rättsägarna äga rum, utan skola allenast de i första stycket omförmälda handlingar vid auktionens början änyo uppläsas.

107 §.

Sedan förhandlingen afslutats, uppgöre auktionsförrättaren borgenärsförteckning, hvari skola, ordnade efter det företräde dem emellan lag stadgar, upptagas, förutom fordran, hvarför utmätning skett:

1:o) fordran, hvarför egendomen på grund af in-teckning eller enligt 11 kap. 2 § jordabalken häftar, där fordringen finnes upptagen i de i 99 och 100 §§ omförmälda handlingar eller blifvit hos auktionsförrättaren anmäld;

2:o) fordran, hvarför förmånsrätt enligt 17 kap. 6 § handelsbalken äger rum eller som eljest skall ur egendomen utgå med förmånsrätt framför in-tecknad fordran, såvida yrkande om betalning för fordringen blifvit hos auktionsförrättaren framställt; och

3:o) nyttjanderätt, rätt till afkomst eller annan förmån samt rätt till servitut, som icke är af beskaffenhet att skola oansedt egendomens försäljning äga bestånd, såframt rättighet, som nu sagts, är in-tecknad eller grundar sig å skriftlig handling, hvilken blifvit af rättsägaren till auktionsförrättaren ingifven eller eljest är för honom tillgänglig.

I borgenärsförteckningen skola kostnaderna för förfarandet upptagas näst före den fordran, hvarför utmätning skett.

Är egendomen afträdd till konkurs, skall jämväl fordran, som skall ur egendomen utgå med förmånsrätt enligt 17 kap. 4 § handelsbalken eller som afser kostnad eller arfvode för egendomens förvaltning under konkursen, upptagas i borgenärsförteckningen, såvida yrkande om betalning för sådan fordran blifvit hos auktionsförrättaren framställt.

108 §.

Är fordran eller rättighet, som i 107 § sägs, tvistig eller beroende af villkor, varde den ändock i borgenärsförteckningen upptagen.

109 §.

Är fråga om giltigheten af in-teckning, som blifvit för fordran eller rättighet meddelad, beroende på särskild pröfning eller afgjord genom beslut, som ej vunnit laga kraft, eller är in-teckning sökt men ännu ej beviljad, varde fordringen eller rättigheten upptagen så som vore in-teckningen gällande.

110 §.

Fordran, som icke är förfallen och därå ränta icke skall gäldas före förfalldagen, beräknas till det belopp, som efter en räntefot af fem för hundra om året utgör fordringens värde den dag, å hvilken enligt 142 § sammanträde för köpeskillingens fördelning skall äga rum.

Ränta eller annan dylik fordran, som ej är till kapitalet bestämd, varde efter samma räntefot uppskattad till sitt kapitalvärde å fördelningsdagen. Är fråga om lifränta, skall uppskattningen ske med användande af den dödlighets- och lifslängdstabell för riket, som af vederbörande myndighet sist blifvit utgifven.

111 §.

Nyttjanderätt så ock rätt till servitut eller till afkomst eller annan förmån af egendomen upptagas i borgenärsförteckningen utan att något värde för dem utsättes.

112 §.

Ränta å fordran, som är i egendomen in-tecknad eller hvarför egendomen häftar enligt 11 kap. 2 § jordabalken, skall vid borgenärsförteckningens uppgörande beräknas för ett år, där det ej visats, att den för annan tid inestår.

Häftar egendomen på grund af in-teckning eller så som i 11 kap. 2 § jordabalken sägs för rätt till afkomst eller annan förmån, skall hvad i första stycket är stadgad i fråga om ränta äga motsvarande tillämpning beträffande förmån i penningar eller varor, som skall utgå till rättighetens innehafvare.

113 §.

Sedan auktionsförrättaren efter ty ofvan är sagdt antecknat de fordringar och rättigheter, hvilka böra vid auktionen iakttagas, skola de fordringsbelopp, som hafva bättre rätt än den fordran, för hvars gäldande försäljningen äger rum, samt kostnaderna för förfarandet sammanräknas; och varde i borgenärsförteckningen angifvet, ej mindre att det lägsta bud, som, där ej annat föränledes af 126 § 2 mom., må vid auktionen antagas, skall öfverstiga den sålunda erhållna summan, än äfven att försäljningen sker under förbehåll om beståndet af rättighet, som enligt förteckningen faller inom lägsta budet.

Finnes behållen afkastning af egendomen att tillgå, skall vid lägsta budets beräknande afdrag därför ske.

114 §.

Är fast egendom afträdd till konkurs, och skall efter ty i 51 § konkurslagen stadgas på begäran af borgenärerna auktion hållas för egendomens försäljning i den ordning, som i denna lag är stadgad, vare borgenär, som i konkursen bevakat fordran, hvarför egendomen häftar enligt 17 kap. 9 § handelsbalken eller 11 kap. 2 § jordabalken eller som skall ur egendomen utgå med förmånsrätt framför in-tecknad fordran, berättigad att, där hans rätt till betalning ur egendomen är ostridig eller styrkt, äska att försäljningen i stället sker till gäldande af hans fordran; framställe dock yrkande därom hos auktionsförrättaren inom den tid, som i 106 § är föreskrifven för anmälan af fordran eller rättighet. Göres ej sådant yrkande, må ej försäljning ske till förfång för de i borgenärsförteckningen upptagna rättsägare.

115 §.

Är egendom, som skall utmättningsvis säljas, in-tecknad gemensamt med annan egendom, skall af den gemensamma in-teckningen i borgenärsförteckningen upptagas allenast det belopp, hvarför egendomen svarar i förhållande till den andra.

116 §.

Skola flera gemensamt in-tecknade egendommar säljas vid samma auktion och jämlikt 121 § hvar för sig utropas, skall särskild borgenärs-

förteckning för hvarje egendom upprättas och i en hvar af dem anmärkas, att större andel af den gemensamma inteckningen än det i förteckningen upptagna beloppet kan komma att falla å egendomen till följd af brist i de andra.

Skola egendomarna säljas för gäldande af samma fordran, och har den gemensamma inteckningen bättre rätt än denna, varde lägsta budet för en hvar af egendomarna så bestämdt, som om försäljningen ägde rum för gäldande af den gemensamma inteckningen. Dock skall jämväl beträffande de egendomar, för hvilka lägsta buden uppnåtts, frågan om försäljning, utom i fall som i 126 § 2 mom. afses, förfalla, där försäljningen ej skulle lända till gäldande af någon del af förstnämnda fordran; och varde detta förhållande i borgenärsförteckningarna anmärkt.

Medgifver innehafvaren af den gemensamma inteckningen, att, där försäljning kommer till stånd, den gemensamma ansvarigheten må upphöra, såvidt rörer de egendomar, som skola säljas, varde i öfverensstämmelse därmed borgenärsförteckningarna upprättade och lägsta buden bestämda.

117 §.

I afräkning å köpeskillingen skall i egendomen innestå hufvudstolen af däri intecknad gäld, som faller inom lägsta budet. Ej må dock sålunda innestå gäld, som i 109 § afses, ej heller belopp, som är i flera egendomar gemensamt intecknad, utan så är att egendomarna säljas vid gemensamt utrop utan att särskilda utrop föregått eller ock innehafvaren af den gemensamma inteckningen gjort sådant medgifvande, som i 116 § 3 mom. sägs, eller, där allenast en af de gemensamt intecknade egendomarna skall säljas, gifvit till känna, att han vill låta beloppet innestå i egendomen.

Är intecknad fordran, som efter ty ofvan sagts skulle i egendomen innestå, förfallen till betalning sist å den dag, då enligt 142 § sammanträde för köpeskillingens fördelning äger rum, vare inteckningshafvaren berättigad att erhålla betalning för fordringen, där han inom den i 106 § stadgade tid framställer yrkande därom. Finnes vid borgenärsförteckningens upprättande andel i inteckning, som faller inom lägsta budet, tillkomma gäldenären, varde sådan andel utan särskildt yrkande ur köpeskillingen gulden.

Belopp, som icke, efter ty förut sagts, skall i egendomen innestå, skall i reda penningar gäldas.

I borgenärsförteckningen skall angifvas, hvilka belopp skola i egendomen innestå och hvilka skola i reda penningar gäldas.

118 §.

Varder om rättsägares inbördes företräde eller om lägsta budet eller andra villkor för försäljningen mellan dem, hvilkas rätt är i fråga, annorlunda öfverenskommet än i detta kapitel är stadgadt, eller har i fall, där annans rätt ej är ifråga, någon rättsägare påyrkat andra villkor för försäljningen än de här ofvan stadgade, varde borgenärsförteckningen i öfverensstämmelse därmed upprättad.

119 §.

Innan utrop af egendomen sker, skall auktionsförrättaren uppläsa borgenärsförteckningen samt meddela fullständig och tydlig underrättelse om sättet för försäljningen; gifve ock till kända tiden, då köpeskillingen sist skall vara gulden.

120 §.

Egendomen säljes i uppslag, där ej gäldenären före utropet yrkar, att försäljningen skall ske genom utrop i upp- och afslag.

121 §.

Skola flera fasta egendomar, som för en fordran äro gemensamt in-tecknade, säljas; varde, så framt någon af dem häftar för särskild fordran eller rättighet, som skall vid försäljningen iakttagas, eller kommit i särskild ägares hand, hvarje egendom för sig till försäljning utropad. Gå ej vid dessa utrop egendomarna så högt, att fordran, för hvilken de äro gemensamt in-tecknade, fullt kan gäldas; då skola, där de bjudna köpeskillingarna lämna tillgång till gäldande af någon del af utmätningssökandens fordran och ej innehafvaren af den gemensamma in-teckningen samtycker, att vid de skedda utropen må förblifva, eller hvad för honom ur köpeskillingarna brister genast erläggas, alla egendomarna gemensamt utropas till försäljning. Äro egendomarna utmätta för fordran, hvarför de gemensamt häfta, skall gemensamt utrop ske, ändå att fordringen icke till någon del kan ur de förut bjudna

köpeskillingarna gäldas. Äro två eller flera bland egendomarna i samma ägares hand, skall ock, där han det äskar, gemensamt utrop äga rum af de egendomar, som honom tillhöra.

Gå ej vid det gemensamma utropet egendomarna öfver sammanlagda beloppet af det, som bjudits vid de särskilda utropen, skall vid dessa utrop förblifva; gå egendomarna högre, äge det gemensamma utropet företräde, och varde öfverskottet på de gemensamt utropade egendomarna fördeladt efter de uppskattningsvärden, hvarefter allmän bevillning utgick för nästföregående år. Har någon af egendomarna blifvit styckad, och finnes ej sådant uppskattningsvärde för hvarje del; då skall den å egendomen belöpande andel i öfverskottet mellan delarna skiftas efter den för hvarje del bjudna köpeskilling. Finnes beträffande någon af egendomarna att dess andel af den gemensamma köpeskillingen icke förslår till gäldande af de belopp, hvilka falla inom lägsta budet, och skall förty frågan om den egendoms försäljning förfalla, skola de öfriga egendomarna ånyo gemensamt utropas.

Har från egendom, däri inteckning beviljats, lägenhet afsöndrats, och ansvarar lägenheten för den inteckning allenast på sätt i 3 mom. af 37 § i förordningen angående inteckning i fast egendom sägs, må inteckningen ej föranleda försäljning af den afsöndrade lägenheten, utan så är att vid utropet af stamfastigheten den därför bjudna köpeskillingen funnits icke förslå till fulla gäldandet af inteckningshafvarens fordran och icke lägenhetens ägare genast erlägger hvad däri brister.

122 §.

Har innehafvare af gemensam inteckning, i anledning däraf att någon af de gemensamt intecknade egendomarna skall på begäran af annan utmättningsvis säljas, äskat försäljning af de andra egendomarna, och skola till följd däraf egendomarna säljas vid samma auktion, då skall den egendom, hvars särskilda försäljning blifvit begärd, först utropas. Göres ej därvid sådant bud, att det lämnar tillgång till betalning af någon del af den fordran, för hvars gäldande försäljningen blifvit begärd, och skall förty frågan om den egendoms försäljning förfalla, varde jämväl försäljningen af de öfriga egendomarna inställd. Göres sådant bud, då förfares vidare med egendomarnas försäljning så som i 121 § stadgas; dock att, där köpeskillingen för förstnämnda egendom till följd af brist, som uppkommer i de andra egendomarna, icke vidare lämna någon tillgång till betalning af den fordran, för hvars gäldande försäljningen blifvit begärd, jämväl frågan om de öfriga egendomarnas försäljning skall förfalla.

123 §.

Finnes i borgenärsförteckningen upptagen rättighet, som i 107 § sägs, då skall, där icke rättigheten enligt förteckningen faller inom lägsta budet, vid egendomens försäljning iakttagas, att egendomen först utropas med förbehåll om rättighetens bestånd, men, om ur den då bjudna köpeskillingen borgenär, som äger bättre rätt, ej kan erhålla full godtgörelse och ej denne samtycker att vid det skedda utropet må förblifva, eller hvad för honom ur köpeskillingen brister genast af rättighetens innehafvare till auktionsförrättaren erlägges, egendomen ånyo utropas utan förbehåll om rättighetens bestånd. Stiger köpeskillingen då högre, gälle sista utropet; i annat fall stånde fast vid det första.

Äro i borgenärsförteckningen upptagna flera sådana rättigheter, som nyss sagts, skall vid egendomens utropande iakttagas det företräde, som på grund af in-teckning eller tidigare upplåtelse tillkommer dem i förhållande till hvarandra, så att rättighet, som har företräde framför annan, skall vika först efter denna.

124 §.

Finnes å egendom, då den säljas skall, växande gröda, och tillhör den ej brukare eller annan, som har nyttjanderätt till egendomen; gånge grödan i samma utrop som egendomen, och varde det före utropet kungjordt.

125 §.

Då inrop skett, gälde köparen genast en sjättedel af köpeskillingen, dock ej mer än hvad enligt borgenärsförteckningen bör i reda penningar utgå eller mindre än beloppet af den kostnad, hvarom i 198 § förmäles. Vill köparen hellre ställa pant eller borgen såsom för egen skuld för hvad sålunda skolat gäldas, vare det ock gillt. Erbjuder köparen såsom pant in-teckning i egendomen, må den godkännas endast såvidt dess hufvudstol ligger inom inropssumman, så ock inom det af utmätningsmannen å egendomen satta värde samt inom det uppskattningsvärde, hvarefter allmän bevillning för egendomen utgick för nästföregående år.

Gitter ej köparen gälda eller säkerhet ställa som nu är sagdt, varde egendomen genast ånyo utropad.

126 §.

Göres å auktion sådant bud, att det enligt 113 och 125 §§ må antagas, skall försäljning af egendomen ske, utan så är att köpeskillingen ej förslår till fulla gäldandet af utmätningssökandens fordran och han bestrider att försäljning må ske.

Göres icke så högt bud, skall försäljning ändock ske, där sådant yrkas af utmätningssökanden och innehafvarne af de fordringar, hvilka äga företråde framför hans fordran men icke fullt täckas af den bjudna köpeskillingen, därtill samtycka.

127 §.

Kommer försäljning ej till stånd förty att vid auktionen bud icke göres eller antages, då skall, om utmätningssökanden före förrättningens slut det äskar, ny auktion hållas å samma ställe fyra veckor därefter, hvarom auktionsförrättaren skall genast meddela underrättelse, och foge han anstalt, att kungörelse om tiden för den nya auktionen varder, sist fjorton dagar före auktionen, ej mindre uti länskungörelserna införd samt å landet uppläst i tingslagets kyrkor och i stad anslagen, som i 101 § stadgas, ännu äfven, där så ske kan, i tidning inom orten införd.

128 §.

Sker ej försäljning å första auktionen, och yrkar ej utmätningssökanden ny auktion, eller varder egendomen ej heller å den senare auktionen såld, gånge utmätningen åter, utan så är att egendomen efter ty i 7 kap. stadgas ställes under tvångsförvaltning.

129 §.

Kommer försäljning till stånd, eller finnes, där anbud ej gjorts eller antagits, afkastning att redovisa, skall auktionsförrättaren, innan auktionen afslutas, meddela underrättelse om tiden, då sammanträde för fördelning af influtna medel skall hållas, så ock om stället för sammanträdet.

130 §.

Sist å det sammanträde, som i 142 § sägs, skall den del af köpeskillingen, som enligt borgenärsförteckningen bör i reda penningar

utgå, vara till auktionsförrättaren gulden, såvidt anstånd efter 131 § icke blifvit köparen lämnadt. Sker ej betalning såsom nu sagts, vare köpet ogillt, och besörje genast auktionsförrättaren att egendomen varder till försäljning ånyo utlyst, som i 101 § föreskrifves. Är pant eller borgen ställd, som i 125 § sägs, låte auktionsförrättaren ofördröjligen försälja panten i den ordning, som om utmäta lösören stadgas, eller ut söka borgensförbindelsen hos löftesmannen. Understiger hvad vid nya utropet högst bjudes förra köpeskillingen med laga ränta därå från den dag, då betalning sist bort ske, ersätte den försumlige inroparen skillnaden eller, där försäljning ej kommer till stånd, hvad vid förra auktionen bjudits utöfver sammanlagda beloppet af de fordringar, som äga företräde framför utmätningssökandens fordran, jämte ränta därå äfvensom kostnaderna för samma auktion; går egendomen till mera, hafve han ej rätt till öfverskottet. Kostnaden för senare auktionen vare han ock pliktig att gälda, där den ej af öfverskott å köpeskillingen täckes.

Belopp, som enligt 125 § guldits af den försumlige inroparen, eller säkerhet, som blifvit af honom ställd, må icke, ändå att egendomen vid den senare auktionen betingar högre pris, återställas till honom, innan det visat sig, huruvida den nye inroparen kommer att fullgöra sin betalningsskyldighet; och äge förty den försumlige inroparen, där han vid senare auktionen själf stannar för högsta budet, icke för fullgörande af hvad köpare enligt 125 § åligger åberopa den förut erlagda betalningen eller ställda säkerheten.

131 §.

Visar köparen, att fordringsägare, som enligt borgenärsförteckningen skulle ur köpeskillingen erhålla betalning i reda penningar, lämnat honom anstånd med betalningen, eller är köparen själf berättigad till sådan betalning, äge han å köpeskilligen afräkna motsvarande belopp; dock skall, om auktionsförrättaren det äskar, ställas pant eller borgen för återbäring i händelse beloppet skulle finnas rätteligen tillkomma annan borgenär. Finnes, sedan fordringsägarna förnöjde äro, öfverskott å köpeskillingen, och beviljar gäldenären anstånd med betalning däraf, vare lag samma.

Har köparen, efter ty nu sagts, fått afräkna fordran, hvarför egendomen på grund af inteckning häftar, åligger det auktionsförrättaren att därom göra anteckning å inteckningshandlingen, där denna är för honom tillgänglig.

132 §.

Sedan köparen fullgjort sin betalningsskyldighet och auktionen vunnit laga kraft, utfärde auktionsförrättaren köpebref å egendomen.

133 §.

Köparen äger att tillträda egendomen, då han sin betalningsskyldighet fullgjort; och gifve, där så fordras, utmätningssmannen därtill handräckning. Har ej gäldenär annat hemvist att tillgå, anviser utmätningssmannen honom nödiga rum; och må han efter försäljningen sitta i dem kvar till näst infallande fardag för afträdande af förhyrd lägenhet. Finnes å egendomen arrendator eller hyresgäst, hvars rätt ej är vid försäljningen bibehållen, åligge köparen, där han ej ändock vill låta legotagaren kvarsitta, att inom en månad efter tillträdesdagen uppsäga legoaftalet vid äfventyr att det eljest varder mot köparen gällande; sker uppsägning, gälle om tid för afträde hvad i lag stadgas angående tid för afträde, när på grund af frivillig öfverlåtelse af fastighet arrendator eller hyresgäst uppsäges.

Sedan köparen tillträdtt egendomen, äge han uppbära arrende eller hyra, som därefter förfaller, och i öfrigt utöfva de rättigheter, som på grund af arrende- eller hyresaftalet tillkomma ägaren; svare ock, där aftalet skall gälla mot honom, i förre ägarens ställe till de jordägarens åliggande förpliktelser, hvilka skola fullgöras efter sagda tid. Ej må å legoaftaget, som förfaller till betalning mer än ett år eller vid hyra mer än sex månader efter det försäljningen skedde, legotagaren afräkna hvad han må hafva att fordra af förre ägaren, ej heller gälle i fråga om sådan afgift betalning, som af legotagaren erlagts till förre ägaren, eller annan uppgörelse, som med denne träffats; fordran, hvaraf legotagaren blifvit innehafvare, eller uppgörelse, som träffats, efter det legotagaren fick kunskap om egendomens utmätning eller om förordnande, som i 28 § sägs, må ej åberopas mot köparen.

Angående verkan däraf att i arrende- eller hyresafstal, som skall gälla mot köparen, skett ändring eller tillägg, hvarom icke vid försäljningen gjorts förbehåll, samt om legotagares rätt att, där köparen skulle brista i aftalets fullgörande, hålla sig till förre ägaren, skall hvad i fråga om frivillig öfverlåtelse af fastighet är stadgadt äga motsvarande tillämpning.

134 §.

Då köparen fullgjort sin betalningsskyldighet, vare egendomen i hans hand fri från ränta, utskyld eller annan för egendomen utgående afgift, som före försäljningsdagen till betalning förfallit.

135 §.

Skall af anledning, som i 127 eller 130 § sägs, ny auktion hållas, varde fordran eller rättighet, som upptagits i den för förra auktionen upprättade borgenärsförteckningen, upptagen i den nya förteckningen, ändå att fordringen eller rättigheten ej ånyo anmäles. Har rättsägare på grund af försummad anmälan ej blifvit i den förra förteckningen upptagen, äge ej annan rätt än i 148 § sägs.

I fall, som i 130 § sägs, skall vid bestämmande af lägsta budet afdrag ske för hvad af förre inroparen blifvit jämlikt 125 § erlagdt eller som influtit genom försäljning af pant eller utsökande af borgen.

136 §.

Ej må den, som förrättar auktion å utmätt egendom, själf köpa något, som å den auktion säljes.

6 KAP.

Om redovisning och fördelning af medel, som till följd af utmätning influtit.

137 §.

Då utmätt lös egendom blifvit såld, skall utmätningssmannen, skyndsamligen och, där ej nedan annorlunda stadgas, sist inom fjorton dagar efter försäljningen, af försäljningssumman, så långt den förslår, tillhanda-hålla den, som utmätning vunnit, betalning för hans fordran. Hafva penningar annorledes än efter försäljning till utmätningssmannen influtit, skola de inom lika tid därefter hållas borgenären till handa.

Innan dom eller utslag, på grund hvaraf utmätning skett, vunnit laga kraft, må dock betalning ej af borgenären lyftas annorledes än mot pant eller borgen.

Har fogde till utmätningsman i sitt ställe satt annan man, fullgöre dock fogden själf hvad, efter ty ofvan är sagdt, utmätningsman åligger, där han ej åt den, som förrättat utmätningen, uppdragit att medlen borgenären tillhandahålla, och denne därom blifvit underrättad.

138 §.

Har, då någon vunnit utmätning å lös egendom, som annan hade under panträtt i handom, panthafvaren, såsom i 71 § sägs, förklarar sig nöjas med att för sin betalning hålla sig till köpeskillingen, njute han sin rätt till godo inom den tid, som i 137 § stadgas; dock att, där i fråga om utmätningsvis såldt fartyg eller gods i fartyg annan borgenär påstår betalning för fordran, som skall utgå med förmånsrätt framför panthafvarens, denne ej äger njuta betalning i annan ordning, än i 140 eller 141 § sägs.

139 §.

Borgenär, som, då lös egendom för annans fordran utmättes, hade panträtt i egendomen, utan att hafva den under panträtt i handom, eller ock ägde rätt att till säkerhet för sin fordran hålla egendomen kvar, vare ock berättigad att ur köpeskillingen, efter ty nedan sägs, undfå betalning, såvida han därom hos utmätningsmannen före auktionen framställt yrkande. Skall under konkurs fartyg eller gods i fartyg utmätningsvis försäljas, äge jämväl borgenär, som för sin fordran har förmånsrätt enligt 4 eller 7 § i 17 kap. handelsbalken, den rätt, nu är sagd.

Har fartyg, som är för fordran intecknadt, blifvit utmätningsvis såldt, skall den å inteckningshafvarens fordran enligt förmånsrättsordningen belöpande utdelning utgå, ändå att fordringen ej blifvit anmäld. Skall ränta utgå, varde den beräknad för ett år, där ej sist å sammanträde, som i 140 § afses, visadt varder, att den för annan tid inestår.

140 §.

Då fartyg, hvarom i 94 § sägs, blifvit utmätningsvis såldt, äge de, hvilka anse sig hafva rätt till betalning ur köpeskillingen, så ock gäldenären att å fjortonde dagen efter auktionen å utsatt ort och timme

inför auktionsförrättaren sammanträda för att höras angående köpeskillingens fördelning.

Har, på klagan öfver utmätningen eller auktionen, högre myndighet förordnat om inställande af vidare åtgärd i målet, och kan förty sammanträde ej hållas å den därför bestämda tid, varde det, såvidt ske kan, kungjort i tidning inom orten; upphör hindret, utsätte auktionsförrättaren ofördröjligen ny tid för sammanträdet och låte kungörelse därom införas tre gånger i allmänna tidningarna och, där så ske kan, i tidning inom orten, första gången minst tio dagar före sammanträdet, där ej alla rättsägare annorledes så tidigt underrättas om sammanträdet, att de själfva eller genom ombud kunna sig där infinna.

141 §.

Nu har, då annan lös egendom, än i 140 § sägs, blifvit för en borgenärs fordran utmätt, annan borgenär, som därå jämväl vunnit utmätning, påstått bättre förmånsrätt, än utmätningen medför, eller har sådant yrkande, som i 139 § sägs, blifvit af borgenär inom föreskrifven tid framställt: finnes ej full tillgång för borgenärerna och kunna de ej åsämjas, huru medlen skola fördelas; bestämme utmätningssmannen viss tid för medlens fördelning och kalle borgenärerna, så ock, då fråga är om fordran, hvarför ej utmätning skett och för hvilken ej heller borgenären haft det utmätta i handom såsom pant, gäldenären att med utmätningssmannen å uppgifvet ställe sammanträda för att sin rätt i afseende å fördelningen iakttaga och bevaka. Sådan kallelse skall tre gånger, första gången minst tio dagar före sammanträdet, i allmänna tidningarna införas, där ej alla rättsägare annorledes så tidigt underrättas om sammanträdet, att de själfva eller genom ombud kunna sig där infinna.

Finnes i fall, som här förut är sagdt, full tillgång till alla fordringarnas gäldande, eller åsämjas borgenärerna om fördelningen, men gitter ej borgenär, som efter 139 § yrkar betalning utan att han fått utmätning, visa att gäldenären medgifvit honom betalning ur köpeskillingen; hålle utmätningssmannen inne hvad å sådan borgenärs fordran belöper och kalle, såsom ofvan sägs, honom och gäldenären till sammanträde för att sin rätt bevaka. Ej må däraf öfriga borgenärer uppehållas i sin rätt till utdelning.

Då sammanträde för köpeskillingens fördelning erfordras, men utmätningssförrättaren ej är behörig att sådant sammanträde hålla, in-

sände han genast de medel, som fördelas skola, samt protokollet öfver utmätningen och öfriga till ärendet hörande handlingar till fogden, som därefter vidare förfar på sätt ofvan är stadgadt.

142 §.

Sedan fast egendom blifvit utmättningsvis såld, skall för fördelning af den del af köpeskillingen, som köparen har att i reda penningar gälda, sammanträde inför auktionsförrättaren hållas i Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands och Västernorrlands län å femtiosjätte dagen, men i öfriga delar af riket å fyrtioandra dagen efter auktionen.

Har, på klagan öfver utmätningen eller auktionen, högre myndighet förordnat om inställande af vidare åtgärd i målet, och kan förty sammanträde ej hållas å den därför bestämda tid, varde det, såvidt ske kan, kungjordt på sätt i 105 § sägs; upphör hindret, utsätte auktionsförrättaren ofördröjligen ny tid för sammanträdet och låte kungörelse därom införas tre gånger i allmänna tidningarna och, där så ske kan, i tidning inom orten, första gången minst tio dagar före sammanträdet, äfvensom intagas i länskungörelserna.

143 §.

Finnes behållen afkastning af såld fast egendom att tillgå, varde den tillgång jämte köpeskillingen fördelad. Har i fall, som i 95 eller 130 § sägs, fartyg eller fast egendom försålts efter nytt utrop, och är förre inroparen skyldig att utgifva ersättning, skall ock ersättningsbeloppet, såvidt detsamma af honom guldits eller influtit genom försäljning af pant eller utsökande af borgen, tillika med köpeskillingen fördelas.

Har försäljning af fast egendom icke kommit till stånd, skall för fördelning af tillgång, som nu sagts, sammanträde hållas å tid, som i 142 § är föreskrifven. I ty fall skall afkastningen af egendomen fördelas efter de grunder, som i 7 kap. äro stadgade för fördelning af medel, hvilka influtit under tvångsförvaltning. Ersättningsbelopp, hvarom i första stycket sägs, skall, sedan kostnaderna för förfarandet därur guldits, användas till betalning af utmätningssökandens fordran; uppstår öfverskott, varde det fördeladt på enahanda sätt som afkastningen.

- 144 §.

Vid sammanträde, hvarom förut är sagdt, afgifve förrättningsmannen redogörelse dels för den tillgång, som skall fördelas, dels ock för de fordringar, för hvilka anspråk på betalning ur köpeskillingen blifvit anmäldt eller utdelning ändock må beräknas; skolande, där fråga är om fast egendom, borgenärsförteckningen därvid lända till efterrättelse. Därefter äge tillstädesvarande borgenärer samt gäldenären, där han när är, att andraga hvad de till bevakande af sin rätt akta nödigt.

145 §.

Varda alla borgenärer, hvilkas rätt är af fördelningen beroende, så ock gäldenären ense huru fördelningen må ske; uppgöre förrättningsmannen i öfverensstämmelse därmed fördelningslängd; och varde därefter utdelning genast verkställd, dock mot pant eller borgen, där enligt 156 eller 157 § sådan säkerhet bör ställas.

146 §.

Nu kan ej öfverenskommelse träffas, såsom i 145 § sägs; finnes ärendet anhängigt hos utmätningsman, afgifve han genast skriftligt förslag, huru tillgångarna må fördelas; och äge sedan den, som därmed icke åtnöjes, att, ehvad han vid sammanträdet varit tillstädes eller icke, inom den tid och i den ordning, som i 10 kap. bestämmes, hos öfverexekutor anhängiggöra sin klandertalan, vid äfventyr, om det försummas, att förslaget kommer att såsom lagakraftvunnet till efterrättelse lända. Varder klandertalan anhängiggjord, pröfve öfverexekutor, om och i hvad mån klandret må till ändring i utmätningsmannens förslag föranleda. Under klandertiden skall förslaget hos utmätningsmannen hållas tillgängligt för den, som önskar däraf taga del.

147 §.

Kan, då fråga om fördelning omedelbart hos öfverexekutor anhängig är, öfverenskommelse, såsom i 145 § sägs, ej träffas, pröfve han genast hvad en hvar i utdelning tillkomma bör och afkunne sitt utslag muntligen.

148 §.

Har fordran, som, där den anmäls inom den i 106 § stadgade tid, bort upptagas i borgenärsförteckningen, blifvit senare anmäld, varde utdelning, i den mån tillgång finnes, borgenären tillagd efter de i förteckningen upptagna belopp.

149 §.

Skall ersättning utgå till innehafvare af rätt till afkomst eller annan förmån, som vid försäljning af fast egendom icke bibehållits, skall utdelningen beräknas för det kapitalvärde, hvartill förmåner i penningar eller varor, som tillkomma rättighetens innehafvare, beräknas uppgå å dagen för köpeskillingens fördelning; skolande därvid förmåner, som utgå i varor, uppskattas efter ortens pris.

Kapitalvärdets beräkning skall ske efter en räntefot af fem för hundra om året och, där rättigheten är någon för lifstiden tillförsäkrad, med användande af den dödlighets- och lifslängdstabell för riket, som af vederbörande myndighet sist blifvit utgifven.

150 §.

Skall ur köpeskillingen för utmätningssvis såld lös egendom utdelning ske för fordran, som icke är förfallen och därå ränta icke skall gäldas före förfalldagen, eller ock allenast för ränta eller annan dylik fordran, som ej är till kapitalet bestämd, varde fordringen beräknad efter de i 110 § stadgade grunder.

151 §.

Är fråga om fordrans eller för fordran beviljad in-tecknings giltighet beroende på särskild pröfning eller afgjord genom beslut, som ej vunnit laga kraft, eller är in-teckning för fordran sökt men ej beviljad, varde hvad å fordringen enligt förmånsrättsordningen belöpa kan vid fördelningen afsatt, intill dess frågan om borgenärs rätt blifvit slutligen afgjord.

Finnes eljest fordran tvistig, varde borgenären hänvisad att sin talan efter stämning anhängiggöra och hvad å fordringen belöper afsatt, såsom nyss är stadgadt. Vill annan, hvars rätt är af frågan beroende, själf stämma, stånde det honom fritt.

Är fordran beroende af villkor, skall efter ty nu sagts afsättning ske, intill dess villkoret uppfyllts eller förfallit.

152 §.

Då utdelning för fordran beräknas, utan att fordringsbeviset blifvit företedt, så ock då medel enligt 151 § afsättas, varde bestämmelse tillika meddelad, huru beloppet fördelas skall, för det fall att detsamma eller någon del däraf sedermera finnes ej böra tillkomma den borgenär, för hvars fordran det blifvit beräknadt eller afsatt.

153 §.

Varder, utan att gäldenären det medgifvit, betalning tillerkänd borgenär ur egendom, som ej varit för hans fordran utmätt, och är ej heller fordringen förut genom dom eller utslag fastställd, äge gäldenären rätt att stämma om återvinning inom sex månader efter det fördelningen vann laga kraft.

154 §.

Klander mot utmätningssmannens fördelningsförslag eller öfverexekutors beslut i fördelningsfråga gälle ej för annan än den, som klandret väckt.

155 §.

Vill borgenär, innan utmätningssmannens fördelningsförslag eller öfverexekutors beslut om fördelningen vunnit laga kraft, lyfta hvad honom därigenom tillagdt blifvit, äge därtill rätt; ställe dock pant eller borgen för hvad han lyfter, där ej öfverexekutor finner skäligt tillåta, att lyftning må utan sådan säkerhet ske.

Har full betalning blifvit borgenär tillagd, efter ty han yrkat eller, om hans fordran ej varit anmäld, enligt de här ofvan stadgade grunder; då må, utan hinder af hans uteblifvande från sammanträdet, de borgenärer, som äro tillstädes, öfverenskomma, att lyftning må ske utan pant eller borgen; och vare det gillt, där ej gäldenären det bestrider, eller enligt 156 eller 157 § säkerhet ställas bör.

156 §.

Är auktion å utmätt fast egendom öfverklagad, må ej utan köparens medgifvande utdelning ur köpeskillingen lyftas annorledes än mot pant eller borgen.

157 §.

Är utmätning i död mans bo verkställd, och vill, innan tid till egendomsafträde ute är, borgenär för sin fordran njuta betalning, vare, i fråga om hans skyldighet att ställa borgen eller annan säkerhet för hvad han lyfter, gällande hvad därom särskildt stadgadt är.

158 §.

Belopp, som jämlikt 151 § blifvit vid fördelningen afsatt för någon borgenärs fordran, skall ofördröjligen i riksbanken nedsättas på sätt särskildt är stadgadt. Har borgenärens anspråk blifvit godkänt genom dom eller utslag, som ej vunnit laga kraft, vare han dock berättigad att beloppet mot pant eller borgen lyfta. I annat fall må på öfverexekutors pröfning ankomma, huruvida beloppet, innan fråga om rätt därtill blifvit afgjord, må mot pant eller borgen lyftas, vare sig af den borgenär, för hvilken det blifvit afsatt, eller af annan, hvilken på grund af bestämmelse, hvarom i 152 § sägs, medlen kunna tillfalla.

159 §.

Medel, som vid köpeskillings fördelning å landskansli blifvit borgenär tillagda men icke af honom lyftas, skola i riksbanken nedsättas på sätt särskildt är stadgadt. Lag samma vare, där fördelning skett annorstädes än å landskansli, och borgenären ej inom fyra veckor därefter medlen lyfter.

Är utdelning beräknad, utan att fordringsbeviset blifvit företedt, och anmäler sig ej fordringsägaren inom natt och år efter det fördelningen vunnit laga kraft, må medlen, mot pant eller borgen, lyftas af annan, som de enligt 152 § kunna tillfalla.

160 §.

Medel, som jämlikt 158 och 159 §§ skola i riksbanken nedsättas, må, där någon rättsägare det äskar, insättas i bankinrättning, som af öfverexekutor godkännes, för att där mot ränta innestå, under den tid öfverexekutor bestämmer; och komme räntan den borgenär till godo, som finnes till medlen berättigad.

161 §.

Då betalning utfallit å fordran, hvarför egendomen på grund af in-teckning häftar, åligger det auktionsförrättaren att därom göra an-teckning å in-teckningshandlingen, när denna företes för lyftning af in-teckningshafvaren tillkommande belopp.

162 §.

Är ej utmätning förrättad och, där lös egendom af annat slag, än i 163 § sägs, tagits i mät, försäljning däraf verkställd inom två månader, sedan kronofogde emottagit de handlingar, som i 54 och 56 §§ nämnas, och inom en månad, sedan stadsfogde sådana handlingar emot-tagit; svare fogden själf för det belopp, hvarför utmätning bort ske, i den mån han ej förmår visa, att skada af dröjsmålet icke uppkommit.

Styrker fogden, att borgenär lämnat gäldenär anstånd med betala-ningen eller att för utmätning eller försäljning mött hinder, som utmät-ningsmannen ej kunnat förekomma, vare han från all ansvarighet fri. Möter sådant hinder, bör det, vid äfventyr att det eljest ej må till ursäkt räknas, genast antecknas i den dagbok, som skall af utmätningssmannen hållas.

163 §.

Är fartyg eller gods i fartyg utmätt, eller skall utmätt fordran eller rättighet säljas, och varder ej det utmätta såldt å landet inom tre månader och i stad inom två månader efter det fogden emottagit de i 54 och 56 §§ nämnda handlingar; vare om hans ansvarighet lag som i 162 § sägs.

164 §.

Då enligt 141 § sammanträde för fördelning af köpeskilling för lös egendom skall äga rum, vare utmätningssmannen pliktig att utsätta sammanträdet att hållas inom fjorton dagar eller, om kungörelse i all-männa tidningarna erfordras, inom fyra veckor efter försäljningen.

165 §.

Har utmätning af fast egendom skett, skall utmätningssmannen så skyndsamt vidtaga alla de åtgärder, hvilka på honom ankomma, att

egendomens försäljning ej må genom hans vållande fördröjas å landet öfver fyra månader och i stad öfver tre månader från mottagandet af de i 54 och 56 §§ nämnda handlingar.

166 §.

Medel, som till utmättningsman influtit och borgenär tillkomma, skola, utom i fall, som i 159 § sägs, hos utmättningsmannen hållas borgenären till handa under åtta veckor från den dag borgenären äger rätt att medlen utfå. Varda medlen ej under den tid eller därefter före ingången af nästföljande kalendermånad af borgenären lyftade, skola de ofördröjligen af utmättningsmannen i riksbanken nedsättas på sätt särskildt är stadgadt; och äge utmättningsmannen sedermera att med beviset om nedsättningen till borgenären redovisa. Där fordringsbevis, som för utmättnings vinnande blifvit af borgenär aflämnadt, bör efter målets handläggning till honom återställas, skall handlingen hos utmättningsmannen hållas borgenären till handa under åtta veckor; och gälle i öfrigt om sådan handling hvad nyss är om influtna medel stadgadt.

Försummar borgenär att ur utmätt egendom taga betalning, hafve ej rätt till ränta från den tid det af honom berott att betalning njuta, där ej på grund af stadgandet i 160 § sådan ränta må honom tillkomma.

Har någon fått lyfta köpeskillingsmedel, innan frågan om bättre rätt därtill blifvit slutligen pröfvad, och finnes han sedan pliktig att det lyftade eller någon del däraf återbära, gälde ränta efter sex för hundra om året.

167 §.

Förhåller utmättningsman medel för fordringsägare, då denne äger rätt att dem utfå och till erhållande däraf sig anmäler, gälde ränta efter sex för hundra om året och ansvare dessutom för tjänstefelet.

168 §.

Sedan laga kraft åkommit auktion å fast egendom, samt köpeskillingen erlagts och sammanträde enligt 142 § hållits för köpeskillings fördelning, åligge det auktionsförrättaren att därom genast göra anmälan å landet hos domaren och i stad hos rätten samt därvid tillika insända det vid sammanträdet förda protokoll jämte borgenärsförteck-

ningen; har försäljningen skett utan förbehåll om beståndet af in-tecknad nyttjanderätt eller rätt till servitut eller till afkomst eller annan förmån af egendomen, skall tillika uppgift därom lämnas.

Har vid fördelning af medel, som i 143 § 2 mom. afses, likvid utfallit å hufvudstolen af in-tecknad fordran, för hvars gäldande egen-domen skolat säljas, åligge det den, som förrättat fördelningen, att, sedan denna blifvit godkänd eller vunnit laga kraft, därom göra an-målan som nyss sagts och tillika insända fördelningslängden.

7 KAP.

Om tvångsförvaltning af fast egendom.

169 §.

Kommer vid auktion å fast egendom försäljning icke till stånd, och vill utmätningssökanden, att afkastningen skall användas till gäldande af hans fordran, äge han äska, att egendomen sättes under särskild för-valtning; framställe dock därom hos auktionsförrättaren yrkande, innan förrättningen afslutas. Har auktionen förrättats af utmätningsman, åligge honom att, där sådant yrkande framställts, ofördröjligen göra anmälan därom hos öfverexekutor och tillika insända borgenärsförteckningen.

Den för förvaltningen nödiga kostnad skall af sökanden på an-fordran förskjutas.

170 §.

Är tvångsförvaltning, som i 169 § sägs, begärd, förordne öfver-exekutor syssloman att omhändertaga egendomen och besörja förvalt-ningen.

Har ej gäldenären annat hemvist att tillgå, anwise sysslomannen honom nödiga rum till bostad; och må han i dem bo kvar till näst infallande fardag för afträdande af förhyrd lägenhet.

Är egendomen upplåten till arrendator eller hyresgäst, skall i fråga om legotagarens rätt att å legoafgift afräkna fordran hos gäldenären eller åberopa uppgörelse, som träffats med denne, hvad i 133 § 2 mom. är stadgadt äga motsvarande tillämpning.

171 §.

Sysslomannen skall inom en månad efter hvarje kalenderårs utgång, dock icke för kortare tid än ett fjärdedels år, till öfverexekutor afgifva redovisning för sin förvaltning. I redovisningen äge sysslomannen tillgodoföra sig skäligt arfvode för sitt bestyr.

Öfverexekutor äge skilja sysslomannen från befattningen, där skäl därtill äro, och förordna annan i hans ställe.

172 §.

Behållning, som af tvångsförvaltning uppstår sedan därför nödig kostnad guldits, skall användas till betalning af utmätningssökandens fordran och de fordringar, hvilka äga företräde framför denna; dock att för fordran, hvarför egendomen på grund af in-teckning eller enligt 11 kap. 2 § jordabalken häftar, annan borgenär än den, som vunnit utmätning, må taga del i likviden endast för räntor och andra årligen upplöpande belopp.

173 §.

Sedan redovisning inkommit, skall för fördelning af behållningen sammanträde hållas inför öfverexekutor eller, där redovisningen afser fast egendom å landet och öfverexekutor pröfvar sådant lämpligare, inför utmätningssökanden i orten. Förrättningsmannen utsätte ofördröjligen tid och ort för sammanträdet och kungöre det minst tio dagar förut i allmänna tidningarna samt, där så ske kan, i tidning inom orten; låte ock kungörelsen införas i länskungörelserna. Borgenärerna och gäldenären skola ock genom särskilda kallelsebref, efter ty i 103 § 2 mom. stadgas, om sammanträdet underrättas.

174 §.

Vid sammanträde, som i 173 § sägs, framlägge förrättningsmannen den inkomna redovisningen och verkställe därefter fördelning af behållningen mellan de borgenärer, som i 172 § äro nämnda, efter det företräde dem emellan lag stadgar.

Å fordran, som finnes upptagen i den för auktionen upprättade borgenärsförteckningen, varde utdelning beräknad, ändå att fordringen

ej anmäles vid sammanträdet; och gälle anmälan vid ett sammanträde jämväl för ett senare.

I öfrigt skall i fråga om fördelningen och verkställighet af beslut därom tillämpas hvad angående fördelning af köpeskillning för fast egendom är stadgadt.

175 §.

Är utmätningssökandens fordran intecknad i egendomen, åligge förrättningsmannen att, när likvid å hufvudstolen utfaller, därom, sedan fördelningen blifvit godkänd eller vunnit laga kraft, göra anmälan å landet hos domaren och i stad hos rätten samt därvid tillika insända fördelningslängden.

176 §.

Vill borgenär klandra sysslomannens redovisning, göra det genom stämning inom nittio dagar från det sammanträde, där redovisningen framlades, eller hafve förlorat sin rätt till klander. Gälldenären vare ock öppet att efter ty nu sagts klandra redovisningen.

177 §.

Den, som begärt tvångsförvaltning, äge när som helst hos öfverexekutor äska, att egendomen ånyo utbjudes till försäljning. Har sådant yrkande gjorts, eller har för annan borgenärs fordran egendomen blifvit utmätt, åligge sysslomannen att till auktionsförrättaren före auktionen eller, där jämlikt 102 § särskildt sammanträde skall hållas, före det sammanträde afgifva redovisning. För medel, som ej sålunda redovisats, skall redovisning lämnas före det sammanträde, då fördelning af köpeskillingen skall äga rum.

178 §.

Sedan utmätningssökandens fordran blifvit till fullo gulden, gånge utmätningen åter och varde egendomen till gälldenären återställd. Lag samma vare, där syssloman icke kunnat förordnas inom tre månader räknadt från auktionen eller ny syssloman icke blifvit förordnad inom samma tid från det företräda skilts från sin befattning eller denna annorledes upphört.

8 KAP.

Om kvarstad, skingringsförbud samt reseförbud, så ock annan handräckning, som af öfverexekutor gifvas må.

179 §.

Begär borgenär hos öfverexekutor, till säkerhet för sin fordran, kvarstad å så mycket af gäldenärens lösa egendom, som kan mot den fordran svara, eller äskar man kvarstad å visst gods, som annan innehafver och hvartill man bättre rätt påstår; har sökanden företett sannolika skäl för sin talan, och pröfvar öfverexekutor, det fara är att gäldenären undansticker eller förstör godset; varde då kvarstad beviljad.

180 §.

Pröfvar öfverexekutor full anledning ej vara att bevilja kvarstad efter 179 §, eller äskar borgenär eller den, som påstår bättre rätt till visst gods, att gäldenär tillhörig lös egendom eller det gods, hvarom fråga är, må ställas under förbud att säljas eller skingras; då må sådant förbud, när skäl därtill äro, af öfverexekutor beviljas. Finnes gäldenärs gods eller det, hvarom tvistas, hos tredje man, må ock denne förbjudas att det utgifva.

181 §.

Öfverexekutor äge makt att, när skäl därtill äro, sätta fast egendom och hvad därtill hörer under förbud att säljas eller skingras. Är synnerlig fara, att det, som under sådant förbud satt är, genom vanvård eller annorledes i större mån försämras, vare lag, som i 81 § 1 mom. sägs.

182 §.

Vid pröfning af lagsökningsmål äge, ändå att betalningsskyldighet ej kunnat gäldenären åläggas, öfverexekutor att, där så skäligen finnes, bevilja kvarstad å gäldenärs lösa gods eller stadga förbud mot skingring.

183 §.

Då kvarstad lägges å lös egendom, varde med den så förfaret, som då dylik egendom utmätes; dock vare, där kvarstaden ej sker till säkerhet för fordran, värdering icke af nöden.

Ej må för fordran kvarstad läggas å egendom, som icke får i mät tagas.

184 §.

Finner öfverexekutor skäl att i kvarstad sätta afrad, hyra eller ränta, som af fast egendom faller, varde, på sätt i 80 § sägs, syssloman tillsatt att medlen uppbära och förbud den betalningsskyldige kungjordt. Den som blifvit satt till syssloman skall tillse, att utskyld eller afgift, som bör för egendomen gäldas och under kvarstadstiden till betalning förfaller, gulden varder.

185 §.

Lös egendom, som ställes under skingringsförbud, förblifve under innehafvarens vård och nyttjande; sker förbudet till säkerhet för fordran, varde egendomen värderad, såsom i fråga om utmätning är sagdt.

186 §.

Äro penningar satta i kvarstad, eller hafva medel, hvarom i 184 § förmäles, till syssloman influtit, äge öfverexekutor, där borgenär eller gäldenär det äskar, förordna om medlens insättande i bankinrättning, såsom i 160 § sägs.

187 §.

Är fara för handen, att gäldenär begifver sig från riket utan att efterlämna känd egendom, som mot gälden svarar, eller att någon, som häftar i skuld för hushyra, kost, skeppslega eller annat dylikt, afviker från orten, utan att borgenären har säkerhet i kvarlämnadt gods; då äge öfverexekutor förbjuda gäldenären att afresa från orten, innan han gjort rätt för sig; dock må sådant reseförbud ej gälla för längre tid än sex veckor. Öfverträdes förbudet, varde gäldenären återhämtad och, där borgenär det äskar, i häkte insatt, under den tid förbudet gäller.

188 §.

Har ej den, som vunnit kvarstad eller skingringsförbud, inom trettio dagar, och den, som utverkat reseförbud, inom fjorton dagar efter det öfverexekutors förordnande därom gafs, hos gäldenären genom lagsökning sin fordran kräft eller sin talan till domstol instämt eller fullföljer han ej genast eller å föreskrifven tid sin talan, där den hos öfverexekutor eller domstol anhängig är; gånge kvarstaden eller förbudet åter. Har i det fall, hvarom i 182 § skils, borgenär fört klagan mot öfverexekutors utslag, såvidt därigenom betalning ej blifvit honom tillerkänd, må tiden för talans instämmande räknas från den dag hofrättens utslag gafs.

Skall lagsökning eller stämning, hvarom nu är sagdt, delgifvas genom kungörelse i allmänna tidningarna, hafve den, som kvarstaden eller förbudet vunnit, sin rätt förvarat, om första kungörandet skett inom nu stadgad tid och hvad i öfrigt i ty fall föreskrifvet är rätteligen fullgöres.

Där enligt lag eller författning det åligger den, som vill göra viss fordran eller rätt gällande, att utföra sin talan hos myndighet i annan ordning än efter stämning eller genom lagsökning, skall hvad ofvan stadgats om påföljd af underlåtenhet att kräfva fordran eller instämma eller fullfölja talan äga motsvarande tillämpning i fråga om underlåtenhet att i föreskrifna ordningen anhängiggöra eller fullfölja talan, som nu sagts.

År den, som kvarstad eller förbud vunnit, enligt stadgande i lag eller författning eller enligt dom eller aftal förpliktad att låta sin talan af skiljemän pröfvas eller vill han göra gällande sådant anspråk på ersättning på grund af jordbruksarrende, som må allenast genom syn styrkas, åligge honom, vid äfventyr af kvarstadens eller förbudets återgång, att inom tid, som ofvan för talans instämmande stadgats, ej mindre skriftligen påkalla skiljedom eller syn med uppgift i förra fallet å den eller de frågor, om hvilka skiljedom äskas, än äfven, där parterna hvar för sig skola välja skiljemän eller synemän, skriftligen underrätta motparten om sitt val.

189 §.

Kvarstad och skingringsförbud, som till säkerhet för fordran beviljade blifvit, så ock reseförbud upphöre, då gäldenären pant eller borgen ställer.

190 §.

Pröfvas de omständigheter, som föranledt kvarstad eller förbud, ej vidare vara för handen, må kvarstaden eller förbudet af öfverexekutor häfvas, så ock af domstol, då saken dit instämd är. Väckes eljest, där till vidmakthållande af kvarstad eller förbud förfarande, som i 188 § fjärde stycket sägs, blifvit anhängiggjort, fråga om återgång af kvarstaden eller förbudet, pröfve öfverexekutor efter omständigheterna, huruvida sådan återgång skall äga rum eller om och på hvad villkor kvarstaden eller förbudet må bestå.

191 §.

Har man egenmäktigt pantat något till sig eller skilt annan från det han innehar eller eljest själf tagit sig rätt; äge öfverexekutor att genast besittningen eller annat förhållande, som rubbadt är, återställa; och svare den, som sig förgrep, vid domstol.

Den, mot hvilken sådan handräckning gifves, vare ej förment att sin talan vid domstol efter stämning utföra.

192 §.

Vägrar arrendator eller hyresgäst att afflytta, då bestämd legotid är till ända eller eljest, utan att legorätten förverkats, för honom inträdt skyldighet att afflytta, och gitter han ej visa sannolika skäl, att han ändock äger kvarsitta, då må öfverexekutor förordna om hans vräkande. Menar ägaren, att arrendator eller hyresgäst förverkat legorätten, må ock förordnande, som nyss sagts, meddelas, där öfverexekutor finner uppenbart, att rätten är förverkad.

Om rätt för den, mot hvilken sådan handräckning gifves, att sin talan vid domstol utföra, gälle hvad i 191 § sägs.

193 §.

Kvarstad, skingrings- eller reseförbud eller handräckning enligt 192 § må ej af öfverexekutor beviljas, där ej sökanden ställt pant eller borgen för den skada, som kan genom åtgärden vederparten tillskyndas. Finnes någon, som bör sådan säkerhet ställa, ur stånd därtill, och har han för sin talan visat synnerliga skäl, äge dock öfverexekutor honom från säkerhets ställande befria.

194 §.

Ansökning om kvarstad, förbud eller annan handräckning skall göras skriftligen. Ej må ansökningen bifallas innan tillfälle att därå svara blifvit vederparten lämnadt; finner öfverexekutor saken sådan, att den dylikt uppskof ej tåla kan, äge han att den äskade åtgärden bevilja tills vidare och intill dess annorledes förordnadt varder, dock icke i det fall, hvarom i 192 § sägs.

195 §.

Finner öfverexekutor, att den, som talan anhängiggjort, saknar skäl därtill, gifve genast sitt beslut därom. Skall någon i målet höras, förordne öfverexekutor, huru det ske må; och äge öfverexekutor därvid förelägga vite eller äfventyr att, om part försummar fullgöra hvad honom varder ålagdt, målet ändå afgöres.

Hvad här är stadgadt vare ock gällande i andra hos öfverexekutor förekommande utsökningsmål, för hvilka annan ordning ej finnes i denna lag föreskrifven.

9 KAP.

Om kostnad i utsökningsmål.

196 §.

I mål, hvarom i 2 kap. handlas, tillägge öfverexekutor sökanden, där han saken vinner, ersättning för all nödig kostnad, som lagsökningen medfört. Varder målet såsom tvistigt förvisadt till domstol; då må ersättning tilläggas vederparten för hans kostnad; och äge ändå domstolen, när målet där fullföljes, pröfva hvad ersättning den ena parten bör till den andra gifva för kostnaden hos öfverexekutor.

197 §.

I andra utsökningsmål, än i 196 § nämnas, bestämme öfverexekutor, efter ty skäligt finnes, om och till hvad belopp den tappande parten bör till den andra gälta ersättning för hans kostnad i målet.

198 §.

All nödig kostnad för utmätning samt utmätt egendoms vård och försäljning, så ock för köpeskillingens fördelning skall ur köpeskillingen för den utmätta egendomen gäldas. Kostnad, som ej sålunda gulden varder, skall af sökanden betalas, och må beloppet, där det ej är förskjutet eller vid anfordran gäldas, hos honom utmätas. Skall af flera gemensamt intecknade egendomar någon särskildt säljas för gäldande af fordran, som äger sämre rätt än den gemensamma inteckningen, och har i anledning däraf inteckningshafvaren yrkat försäljning af de andra egendomarna, skall, där försäljning ej kommer till stånd, den, som påkallat den särskilda försäljningen, vidkännas hela kostnaden.

Sökes utmätning på grund af dom eller utslag, som ej vunnit laga kraft, och upplyses, då utmätning skall företagas, att nedsättning skett efter ty i 39 § sägs, skall hvad som erfordras till betäckande af kostnaden för förrättningen tagas i mät, där ej den tappande parten vid förrättningen styrker, att nedsättningsbevis eller besannad afskrift däraf blifvit för vederparten uppvisat så tidigt, att denne kunnat om nedsättningen underrätta utmätningssmannen.

Ej vare utmätningssman pliktig att verkställa utmätning å dom eller utslag, som ej vunnit laga kraft, med mindre kostnaden för förrättningen förskjutes af sökanden. Den, som begär utmätning af fast egendom eller verkställighet af förordnande, som i 28 § sägs, vare, ändå att domen eller utslaget äger laga kraft, pliktig att på anfordran förskjuta erforderligt belopp till bestridande af förrättningskostnaden. Äskas jämlikt 51 § konkurslagen försäljning af konkursboets fasta egendom, skall ock kostnaden på anfordran förskjutas.

199 §.

Kostnad för annan förrättning, än i 198 § omförmäles, skall, där utmätningssmannen det äskar, förskjutas af den som åtgärden sökt.

Är i dom eller utslag, som skall verkställas annorledes än genom utmätning, föreskrift gifven, att verkställigheten skall ske på den tappande partens kostnad; då skall ock bevislig och nödig kostnad hos honom af utmätningssmannen uttagas.

10 KAP.

Om klagan öfver utmätningmans förfarande.

200 §.

Vill man klaga öfver utmätningmans förfarande i mål, hvarom denna lag handlar, göre det skriftligen hos öfverexekutor.

201 §.

För klagan öfver utmätning äge gäldenär tid intill klockan tolf å femtonde dagen sedan utmätningen fullbordats eller blifvit i fall, hvarom i 75 § sägs, hos gäldenären verkställd. Är borgenär missnöjd med förrättningen, ingifve sin klagoskrift inom samma tid, efter det han erhöill del af protokollet öfver utmätningen.

202 §.

Vill någon klaga öfver utmätningmans åtgärd vid auktion å fast egendom, göre det före klockan tolf å femtonde dagen därefter; dock att klagan öfver borgenärsförteckningen, där ej fråga är om bestämmande af lägsta budet eller andra villkor för försäljningen, skall föras i den ordning 203 § stadgar.

203 §.

Är någon missnöjd med utmätningmans förslag till fördelning af köpeskilling för utmätningvis såld egendom eller af medel, som i 143 § 2 mom. afses eller som influtit under tvångsförvaltning, ingifve sin klagoskrift till öfverexekutor före klockan tolf å tjugonde dagen, sedan förslaget afgafs.

204 §.

Försittes den i 201, 202 eller 203 § stadgade tid för klagan, och visas ej inom samma tid laga förfall, varde klagan, såvidt den åsyftar att vinna ändring i utmätningmannens åtgärd, ej upptagen till pröfning.

Visas förfall, sätte öfverexekutor ut ny tid för klaganden att målet fullfölja.

Vid förrättning, som i nämnda paragrafer omförmäles, meddele utmätningssmannen underrättelse om hvad för ändrings sökande iakttagas bör samt äfventyret, om det försummas.

205 §.

Har den, som förer klagan efter ty i 201, 202 eller 203 § sägs, underlåtit att förete protokollet öfver den klandrade förrättningen, och är det ej ändå tillgängligt, då målet till afgörande företages, stånde förrättningen fast. Styrker klaganden, att laga hinder mött för protokollets utbekommande, förelägge öfverexekutor viss tid för dess ingifvande och gifve därvid till känna, att, där protokollet ej är tillgängligt då målet skall afgöras, klaganden förlorat sin talan.

206 §.

Påstår den, som öfver utmätning eller auktion klagar, att vid förrättningen annorledes tillgått, än utmätningssmannens protokoll utvisar, äge öfverexekutor, där sådant för pröfning af klagandens talan finnes nödigt, förordna om vittnens hörande vid domstol.

207 §.

Yrkar borgenär hos öfverexekutor, att utmätningssman skall, efter ty i 162 och 163 §§ stadgas, själf svara för hvad utmätas bort, eller söker någon eljest hos öfverexekutor skadestånd af utmätningssman, förty att han i utsökningsmål orätt förfarit; äge öfverexekutor, där han finner sökandens rätt uppenbar, honom därtill förhjälpa. I annat fall varde sökanden hänvisad att sin talan efter stämning vid domstol utföra.

208 §.

Då klagan öfver utmätningssmans åtgärd hos öfverexekutor anmäles, äge han, om skäl därtill finnes och saken ej tål uppskof, att tills vidare i afbidan på det slutliga utslaget inställa vidare fortgång af åtgärden eller meddela den rättelse däri, hvartill omständigheterna föranleda.

209 §.

I mål, hvarom i 201, 202 eller 203 § förmäles, skall öfverexekutors slutliga utslag gifvas i den ordning, som i 34 § stadgas.

210 §.

Ej må klagan öfver utmätning hindra förrättningens fullbordan eller egendomens försäljning, eller klagan öfver annan af utmätningssman vidtagen åtgärd verka uppehåll däri, med mindre öfverexekutor annorledes förordnar.

11 KAP.

Om klagan öfver utslag i utsökningsmål.

211 §.

Nöjes ej part åt öfverexekutors beslut i utsökningsmål, äge däröfver i hofrätten sig besvära; och åligger det öfverexekutor, då slutligt utslag gifves eller auktion å fast egendom af honom hållen är, att tillika meddela underrättelse om hvad vid ändrings sökande iakttagas bör samt äfventyret, om det försummas.

Öfver utslag, hvarigenom öfverexekutor visat mål åter till utmätningssman, må ej klagas; innefattar utslaget pröfning af fråga, som på målets utgång inverkar, vare dock part berättigad att däremot fullfölja talan i sammanhang med hufvudsaken, där denna kommer under högre myndighets pröfning.

I utslag, hvarigenom mål blifvit såsom tvistigt till domstol förvisadt, må ej gäldenär söka ändring.

212 §.

Har öfverexekutor genom särskildt beslut utlätit sig öfver omständighet, som angår målets behandling; däröfver må ej besvär anföras annorledes än i sammanhang med hufvudsaken. Ej vare part förment att särskildt öfverklaga förordnande, som enligt 194 eller 208 § före målets slutliga afgörande meddelas. Tilltror part sig visa, att utsökningsmål af öfverexekutor onödigt uppehålles; äge då att däröfver klaga.

213 §.

Vill någon öfverklaga öfverexekutors slutliga utslag, som muntligen eller efter anslag meddelas i mål, hvarom i 2 kap. sägs, eller i fråga om fördelning af köpeskilling för fast egendom, som blifvit af öfverexekutor såld, eller af medel, som i 143 § 2 mom. eller i 7 kap. afses, eller på klagan öfver utmätning, auktion å fast egendom eller förslag till fördelning af köpeskilling eller af medel, som i 143 § 2 mom. eller i 7 kap. afses, ingifve sina besvär till hofrätten i mål från Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands, Västernorrlands och Gottlands län före klockan tolf å trettonde dagen samt i mål från öfriga delar af riket före klockan tolf å tjugonde dagen från den dag, då utslaget muntligen afkunnades, eller, om det blifvit efter anslag meddeladt, från den dag, å hvilken utslaget är ställt.

För klagan öfver auktion, som af öfverexekutor hållen är, vare tid, som nu är sagd, räknad från auktionsdagen; dock att besvär öfver borgenärsförteckningen, när de ej afse bestämmande af lägsta budet eller andra villkor för försäljningen, skola anföras i den ordning, som för klagan öfver öfverexekutors utslag i fråga om köpeskillings fördelning är stadgad.

214 §.

Den, som ej nöjes åt öfverexekutors beslut i andra fall än i 213 § nämnas, äge, där beslutet blifvit för honom muntligen afkunnadt, tid till klagan, såsom i samma § stadgas; eljest njute han lika tid från det han af beslutet erhöi del.

215 §.

Skall besvärstid räknas från erhållen del af beslutet, låte den vinnande tillstålla vederparten beslutet i hufvudskrift eller besannad afskrift, och varde därå tecknad dagen, då tillståndet skett. Vistas vederparten utrikes, eller vet man ej hvar han sig uppehåller, och har han ej för sig ställt ombud, varde afskrift af beslutet hos öfverexekutor lämnad, och låte den vinnande sedan i allmänna tidningarna tre gånger, minst fjorton dagar mellan hvarje gång, kungöra, att beslut i det mål gifvet är, och att afskrift af beslutet finnes hos öfverexekutor att tillgå; i ty fall hafve vederparten tid att sig besvara före klockan tolf å nittionde dagen efter sista kungörandet.

216 §.

Vill någon klaga däröfver, att han af öfverexekutor blifvit fälld till ansvar enligt 9, 10 eller 11 § eller till skadestånd enligt 207 §, och är utslaget ej för honom muntligen afkunnadt, hafve för klagan tid, som i 213 § sägs, från den dag, utslaget genom öfverexekutors försorg honom delgafs.

217 §.

Ingifvas ej besvären till hofrätten inom föreskrifven tid, varde de ej upptagna till pröfning, där ej inom samma tid laga förfall visas; visas laga förfall, sätte hofrätten ut ny tid.

218 §.

Har klaganden underlåtit att till hofrätten ingifva öfverexekutors utslag eller protokoll i målet, skall hvad i 205 § finnes för där afsedt fall stadgadt äga motsvarande tillämpning.

219 §.

Ej må ändring göras i öfverexekutors utslag, med mindre tillfälle, efter ty här nedan sägs, lämnats part, hvars rätt är i fråga, att öfver besvären sig förklara.

Finner hofrätten någon böra öfver besvären höras, vare klaganden pliktig att efter föreläggande uttaga de af honom ingifna besvärshandlingarna samt dem i hufvudskrift eller besannad afskrift vederparten tillställa, så ock att inom lika tid, som för besvärens anförande gällt, räknad från den dag föreläggandet genom anslag inom hofrätten kungöres, till hofrätten inkomma med sådant intyg, som i 11 kap. 38 § rättegångsbalken sägs, rörande delgifningen och dagen därför samt återställa handlingarna eller ingifva styrkt afskrift därpå.

Har klaganden före utgången af den tid, som är stadgad för ingifvande af delgifningsbevis och återställande af besvärshandlingarna, hos hofrätten sökt anstånd med fullgörande af hvad honom i sagda hänseenden åligger, må hofrätten sådant anstånd på viss tid bevilja, när skäl därtill äro.

Äro vid besvären fogade kartor eller andra ritningar, eller ock

handlingar af vidlyftigare beskaffenhet, såsom protokoll i annat mål, eller handlingar rörande laga skifte eller därmed jämförlig förrättning, eller handelsböcker eller andra räkenskaper, äge, på framställning af klaganden, hofrätten efter omständigheterna förordna, huruvida de må från delgifning undantagas.

220 §.

Är, i fall då klagandens vederpart skall höras, ej veterligt, hvar han sig uppehåller, eller upplyses, att han vistas å utrikes ort; har han ej i hofrätten anmält viss person, som äger att å hans vägnar mottaga besvärshandlingarna, eller anvisning å sådant ombud eljest kunnat erhållas; återställe klaganden inom stadgad tid besvärshandlingarna, där de äro af honom uttagna, och lägge hofrätten honom viss tid före att styrka, det han låtit i allmänna tidningarna tre gånger, minst fjorton dagar mellan hvarje gång, kungöra, att besvär i målet blifvit anförda, samt att besvärshandlingarna finnas hos hofrätten att tillgå.

221 §.

Visas, att klaganden på grund af laga förfall varit ur stånd att fullgöra hvad honom enligt 219 eller 220 § åligger, lägge hofrätten honom ny tid före. Visas ej laga förfall, eller, där fråga är om delgifning enligt 219 §, att för delgifningen mött hinder, hvarom i 220 § sägs, äge hofrätten, då den stadgade tiden gått till ända, företaga målet till afgörande.

Har ej, då målet till afgörande företages, till hofrätten inkommit bevis att delgifning skett före utgången af den för ingifvande af delgifningsbevis bestämda tid och är ej heller förklaring afgifven, eller äro ej besvärshandlingarna återställda eller styrkt afskrift därpå ingifven då målet afgöras skall, hafve klaganden förlorat sin talan. Lag samma vare, där klaganden ej styrkt sig hafva i enlighet med hofrättens föreläggande låtit i allmänna tidningarna införa kungörelse om besvären och förklaring ej inkommit då målet till afgörande företages.

222 §.

Har klaganden låtit sina besvär af annan ingifvas till hofrätten, vare i fall, som i 219 § afses, denne utan särskildt bemyndigande berättigad att å klagandens vägnar uttaga besvärshandlingarna från hofrätten.

223 §.

Har före utgången af den för ingifvande af delgifningsbevis bestämda tid klaganden låtit besvärshandlingarna tillställas vederparten, vare denne pliktig att inom lika tid som för besvärens anförande gällt, räknad från den dag handlingarna honom tillställdes, förklaring till hofrätten ingifva; är kungörelse angående besvären i allmänna tidningarna införd, skall förklaringen ingifvas inom nittio dagar från sista kungörandet. Förklaring, hvarom nu är sagdt, må ock i betaldt bref med allmänna posten till hofrätten insändas.

Inkommer ej förklaring inom föreskrifven tid, må det ej föranleda uppehåll med målets afgörande, med mindre inom samma tid visas laga förfall; visas förfall, utsätte hofrätten ny tid.

224 §.

Hvad parterna enligt 219 och 223 §§ hafva att iakttaga, så ock äfventyret, om det försummas, skall tecknas å besvärsskriften.

225 §.

Pröfvar hofrätten tillfälle böra lämnas klagandens vederpart att afgifva yttrande öfver inlaga, som efter det besvären utställts till förklaring blifvit af klaganden ingifven, eller finnes nödigt att klaganden höres öfver förklaring eller annan inlaga, som af vederparten ingifvits, äge hofrätten meddela föreskrift om delgifvande af inlaga, hvarom fråga är. Besluter hofrätten att infordra öfverexekutors eller utmätningmans utlåtande öfver besvären, må ej part med beslutets delgifvande betungas.

226 §.

Huru mål, som blifvit af öfverexekutor å Gottland afgjorda, må fullföljas i annan ordning, än nu är sagdt; därom är särskildt stadgadt.

227 §.

Föranleda besvären ej ändring i öfverklagade utslaget, gälde den klagande vederpartens kostnader i målet, efter ty hofrätten präfvar skäligt. Finnes någon hafva ohemult klagat, böte såsom i 29 kap. 2 § rättegångsbalken stadgadt är. Missfirmar någon hos hofrätten öfver-

exekutor, äge hofrätten, ändå att åtal ej sker, döma den felande till ansvar, när brottsligheten ej är gröfre, än att den må med böter beläggas; är den svårare, låte hofrätten den brottslige där särskildt åtalas.

228 §.

Då besvär mot öfverexekutors utslag anmälas, äge hofrätten, när skäl därtill förekommer, att, innan ändringssökandet slutligen pröfvas, förordna, att utslaget icke må verkställas eller att, om verkställighet redan följt, ytterligare åtgärd ej må vidtagas.

229 §.

Då i utsökningsmål hofrätt meddelat utslag, däröfver klagan må föras, skall kungörelse om utslaget införas i allmänna tidningarna.

Närmare föreskrifter i fråga om sådan kungörelse meddelas af Konungen.

230 §.

Hofrätts utslag i mål, hvarom i 2 kap. sägs, må ej öfverklagas. Har i annat utsökningsmål hofrätt meddelat utslag, hvarigenom målet visats åter till öfverexekutor eller utmättningsman, skall hvad i 211 § finnes stadgadt för där afsedt beslut om återförvisning äga tillämpning.

Öfver slutligt utslag, som eljest i utsökningsmål af hofrätt meddelats, må klagan hos Konungen föras genom besvär, som, vid talans förlust, skola till nedre justitierevisionen ingifvas före klockan tolf å trettionde dagen från den dag, då utslaget gafs, dock att, där inom sagda tid laga förfall visas, ny tid af Konungen utsättes. Klaganden åligger att vid besvären foga öfverklagade utslaget jämte hofrättens protokoll, så ock öfriga protokoll och utslag i målet, där de ej skola från hofrätten insändas; försummas det och är ej det felande hos Konungen tillgängligt, då målet till afgörande företages, skall klaganden hafva sin talan förlorat. Hvad sålunda för ändringssökande iakttagas bör skall i utslaget gifvas till känna.

Äro besvär öfver hofrätts utslag anförda, skola från hofrätten infor dras därstädes befintliga handlingar i målet. Finnes någon böra höras öfver besvären eller öfver annan inlaga, som i målet ingifvits till Konungen, skall hvad i 219—225 §§ är för hofrätt stadgadt i tillämpliga delar gälla; och skola, vid delgifning af besvär, jämväl de i hofrätten af klaganden ingifna handlingar, öfver hvilka tillfälle ej lämnats vederparten att sig yttra, honom delgifvas.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1914.

Mål, som före nämnda dag redan äro anhängiga, skola behandlas enligt äldre lag; dock att, där ej före nämnda dag skett utmätning eller meddelats förordnande, som i 28 § sägs, nya lagen skall lända till efterrättelse, samt att i fråga om förordnande om fast egendoms försäljning, hvilket meddelats före nämnda dag, bestämmelserna i 86 § 2 mom. skola tillämpas men, i händelse före samma dag öfverexekutors beslut vunnit laga kraft eller borgenären begärt verkställighet af beslutet, de i sagda lagrum stadgade tider räknas från nämnda dag.

Begäres efter den dag, då nya lagen träder i kraft, jämlikt 51 § konkurslagen försäljning af fast egendom, som hör till konkursbo, skola ändock i fråga om försäljningen tillämpas bestämmelserna i äldre lag, där konkursen börjats före sagda dag.

Där i lag eller särskild författning förekommer hänvisning till lagrum, som blifvit ersatt genom bestämmelse i nya lagen, skall denna i stället tillämpas.

2:o) Lag

om tillägg till 23 § i förordningen den 10 augusti 1877 om nya utsökningslagens införande och hvad i afseende därå iakttagas skall.

Häri genom förordnas, att till 23 § i förordningen den 10 augusti 1877 om nya utsökningslagens införande och hvad i afseende därå iakttagas skall ett nytt moment skall fogas, så lydande:

5. I fråga om fast egendom, som ställes under tvångsförvaltning såsom i 7 kap. nya lagen sägs, skall magistraten utöfva den befattning med förvaltningen, som eljest åligger öfverexekutor.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1914.

3:o) **Lag****om ändring i vissa delar af förordningen den 16 juni 1875
angående inteckning i fast egendom.**

Häri genom förordnas, att 15, 18—27, 30, 32—38, 44, 45, 52, 54—56 och 61 §§ i förordningen den 16 juni 1875 angående inteckning i fast egendom skola erhålla nedan angifna lydelse samt att 47 § i samma förordning skall upphöra att gälla.

15 §.

Är, när inteckning för fordran sökes, egendomen afträdd till konkurs, eller afträdes den samma dag ansökningen göres, skall ansökningen afslås, där ej inteckningen sökes för ogulden köpeskilling, hvarför egendomen häftar på sätt i 11 kap. 2 § jordabalken sägs.

Är på grund af ansökning, som nu sagts, inteckning meddelad, vare den utan verkan; och varde, när förhållandet styrkes, anteckning därom gjord i inteckningsprotokollet.

18 §.

1 mom. Inteckning för fordran medför rätt att i den ordning utsökningslagen bestämmer ur egendomen utbekomma hvad intecknad är, dock ej ränta för längre tid före den dag utmätning sker eller konkurs börjas än två år.

2 mom. Är, då inteckningshafvare vill söka betalning ur intecknade egendomen, denna från en till annan öfverläten utan att nye ägaren sökt lagfart å sitt fång, må utan hinder af öfverlåtelsen förre ägaren sökas. Är tvist om äganderätten antecknad i lagfartsprotokollet, må den sökas, hvilken såsom ägare har egendomen i besittning.

Hvad sålunda stadgats skall jämväl gälla i fråga om uppsägning af intecknad gäld.

19 §.

Inteckning för fordran skall förnyas i den ordning, som uti 20 § bestämmes, första gången inom tio år sedan den beviljades och seder-

mera inom tio år från hvarje förnyelse. Sker det ej, vare inteckningen förfallen, ändå att inom nämnda tid vidtagits sådan åtgärd, som i 22 § andra stycket sägs.

Har rätten förklarad ansökan om inteckning för fordran hvilande, skall inom tio år därefter och sedermera inom hvar tionde års slut ansökningen, där den fortfarande är hvilande, åter af sökanden hos rätten anmälas. Sker det ej, vare ansökningen förfallen.

20 §.

Vill någon låta förnya inteckning, uppvisse hos rätten fordringshandlingen i hufvudskrift; och varde bevis om förnyelsen där tecknadt å handlingen. Sökanden stånde ock fritt att inför annan underrätt förete inteckningshandlingen; den rätt låte, då sådant sker, i sitt inteckningsprotokoll korteligen intagas hvad handlingen innehåller med dag och årtal, då den utgafs, af hvilken rätt inteckningen är beviljad, när och under hvilken paragraf i protokollet det skedde, och när inteckningen förnyades, nedsattes eller annorledes förändrades, om det skett; teckne ock bevis å handlingen, att den varit företedd till vinnande af inteckningsförnyelse: sedan ingifve sökanden protokollet däröfver till den rätt, som inteckningen beviljat, inom tid, som i 19 § sägs; och vare detta så gillt, som om handlingen där blifvit företedd.

Går tiden, inom hvilken inteckning i egendom å landet bör förnyas, till ända innan nästa lagtima ting, må inteckningen förnyas på urtima ting, hvilket domaren har att på anmälan af inteckningens innehafvare och på hans bekostnad inom sagda tid hålla; vare dock inteckningshafvaren skyldig att å nästa lagtima ting förete inteckningshandlingen eller rättens bevis om förnyelsen att i inteckningsprotokollet införas. Försummar han det, vare förnyelsen utan verkan.

21 §.

Vill fastighetsägaren i stället för en inteckningshandling sätta en eller flera andra handlingar innefattande medgifvande af inteckning, som i 1 § sägs, för intecknade beloppet, ingifve till rätten inteckningshandlingen jämte den eller de handlingar, som skola sättas i stället; och göre rätten om utbytet anteckning i inteckningsprotokollet samt åteckne handlingarna bevis om utbytet, anmärke ock å den eller de nya inteckningshandlingarna hvad för inteckningsrättens bedömande är

af betydelse. Utbyte, hvarom nu sagts, må ock ske på begäran af inteckningshafvare, där det visas, att fastighetsägaren samtyckt till åtgärden.

22 §.

Där fastighetsägaren det äskar och till rätten ingifver inteckningshandlingen, varde inteckningen dödad helt och hållet eller till viss del; och teckne rätten å handlingen bevis om dödandet. Äskas sådan åtgärd af annan än fastighetsägaren, må ock inteckningen dödas, där det visas, att fastighetsägaren samtyckt till åtgärden.

Vill någon låta inteckning under annan nedsättas, skall hvad i första stycket är stadgadt i fråga om intecknings dödande äga motsvarande tillämpning. Är egendomen besvärad af flera inteckningar, må ej någon af dem sättas efter annan, med mindre den tillika sättes att gälla efter den eller de inteckningar, hvilka äga lika eller bättre rätt än denna.

23 §.

Sker försäljning af fast egendom i den ordning utsökningslagen bestämmer, då skall, sedan auktionen vunnit laga kraft och köpeskillingen erlagts, egendomen icke vidare häfta för intecknad belopp, som enligt borgenärsförteckningen faller utom hvad af köpeskillingen täckes, ej heller för belopp, som af köpeskillingen täckes men faller utom det för försäljningen bestämda lägsta budet, där ej köparen fått afräkna beloppet å köpeskillingen såsom i 131 § utsökningslagen sägs. Anteckning härom skall, sedan till rätten eller domaren inkommit handling, som visar köpeskillingens fördelning, införas i inteckningsprotokollet, å landet å nästa rättegångsdag under lagtima ting och i stad å nästa rättegångsdag för inteckningsärenden.

24 §.

1 mom. Varder i enlighet med gällande bestämmelser om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof eller om ändring eller utrifning af vattenverk fast egendom afträdd och löseskillingen å behörig ort nedsatt, skall hvad sålunda afträdds ej vidare häfta för inteckning, som meddelats i egendomen; skolande därom, sedan till rätten eller domaren inkommit anmälan om förhållandet, göras anteckning i inteckningsprotokollet så som i 23 § sägs.

2 mom. Kommer vid fördelning af ersättning, som enligt lagen om dikning och annan afledning af vatten tillkommer vattenverksägare för skada eller intrång, eller af lösen för mark, som jämlikt bestämmelserna i grufvestadgan afträds till grufägare, betalning att utfalla å hufvudstolen af in-teckning i egendomen, eller utfaller vid fördelning af medel, som jämlikt föreskrifterna i utsökningslagen skola fördelas mellan rättsägare i fast egendom ändå att försäljning af egendomen ej skett, betalning å hufvudstolen af in-tecknad fordran, för hvars gäldande försäljningen skolat ske, vare in-teckningen till motsvarande belopp utan verkan; och varde därom, sedan fördelningen visats vara godkänd eller hafva vunnit laga kraft, anteckning gjord i in-teckningsprotokollet som nyss sagts.

Hvad sålunda stadgats skall jämväl tillämpas, där enligt gällande bestämmelser om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof eller om ändring eller utrifning af vattenverk allenast en del af in-tecknad egendom afträdes och vid löseskillingens fördelning betalning utfaller å hufvudstol af in-teckning.

25 §.

Har in-tecknad fordringshandling blifvit inlöst af fastighetsägaren eller eljest kommit i hans hand, och är ej sådant fall för handen, att in-teckningen är ogill eller utan verkan, må handlingen ånyo utgifvas med oförändrad in-teckningsrätt.

Innehafves in-teckningshandling, när egendomen utmättningsvis säljes, af fastighetsägaren, äge denne vid försäljningen tillgodonjuta samma rätt, som skulle tillkomma annan innehafvare af in-teckningen; dock att, där i handlingen ränta är förskrifven, sådan ej må räknas ägaren till godo. Är fastighetsägaren försatt i konkurs, äge konkursboet den rätt nu sagts.

Finnes, när egendomen utmättningsvis säljes, att fastighetsägaren gjort afbetalning å belopp, hvarför egendomen på grund af in-teckning häftar, eller att in-teckning i egendomen belånats till lägre belopp än det, hvarå den lyder, skall i fråga om den del af in-tecknade beloppet, som icke tillkommer in-teckningshafvaren, hvad i andra stycket är stadgadt äga tillämpning; dock att in-teckningshafvaren för sin fordran äger företräde.

26 §.

Har fastighetsägaren gjort afbetalning å in-tecknad belopp, vare in-teckningshafvaren, där ej annat förbehåll skett, pliktig att på begäran

af fastighetsägaren och mot förskott af nödig kostnad uppvisa in-teckningshandlingen vid rätten för afbetalningens antecknande i in-teckningsprotokollet; skolande, när sådant sker, ej mindre i protokollet anmärkas, att handlingen ej vidare medför in-teckningsrätt för afbetalade beloppet, än äfven handlingen förses med bevis därom.

Uppvisande, hvarom nu är sagdt, må ock ske vid annan underrätt. Den rätt låte, då sådant sker, i sitt in-teckningsprotokoll korteligen an-teckna hvad in-teckningshandlingen innehåller med dag och årtal, då den utgafs, af hvilken rätt in-teckningen är beviljad, när och under hvilken paragraf i protokollet det skedde, och när in-teckningen förnyades, nedsattes eller annorledes förändrades, om det skett; teckne ock å handlingen bevis, som ofvan är sagdt. Sedan göre fastighetsägaren om uppvisandet an-målan hos rätten i den ort, där egendomen ligger, för antecknande i dess in-teckningsprotokoll och ingifve tillika den andra rättens protokoll i ärendet.

Sedan anteckning om afskrifning, efter ty nu är sagdt, skett i in-teckningsprotokollet, må, där fastighetsägaren det äskar och tillika ingifver handling innefattande medgifvande, som i 1 § sägs, in-teckning till belopp motsvarande hvad sålunda afskrifvits meddelas att gälla med förmånsrätt näst efter in-teckningshafvarens återstående fordran; vare ock fastighetsägaren öppet att utan in-teckningshandlingen företeende få in-teckningen dödad till belopp motsvarande hvad som afskrifvits.

27 §.

Utmätas fastighetsägaren tillkommande rätt till andel i in-teckning, eller varder fastighetsägare, hvilken sådan rätt tillkommer, försatt i konkurs, vare in-teckningshafvaren, ändå att han annat sig betingat, pliktig att på begäran af utmätningsmannen eller sysslomännen i kon-kursen uppvisa in-teckningshandlingen för afskrifning, såsom i 26 § sägs, af det fastighetsägaren tillkommande beloppet. Sedan afskrifning sålunda skett, må in-teckning å det afskrifna beloppet med ränta på ansökan af utmätningsmannen eller sysslomännen meddelas, ändå att in-tecknings-medgifvandet icke är tecknad å sådan handling, som i 1 § sägs. Handling, på grund hvaraf in-teckning sålunda meddelas, skall innehålla, att beloppet förfaller till betalning sex månader efter uppsägning.

30 §.

Har vid försäljning af fast egendom i den ordning utsöknings-lagen bestämmer borgenär, som i egendomen har in-teckning för fordran,

ägt taga betalning ur köpeskillingen, men låter han efter öfverenskommelse med köparen intecknadtt belopp, som kunnat ur köpeskillingen gäldas, kvarstå i egendomen, vare den, som personligen svarade för fordringen, fri från ansvarighet för sådant belopp. Lag samma vare i fråga om belopp, som köparen i egenskap af inteckningshafvare fått afräkna å köpeskillingen.

32 §.

Är inteckning för fordran meddelad i flera egendomar gemensamt, hvile ansvarigheten å hvar af egendomarna till så stort belopp, som å den faller efter förhållandet af denna egendoms särskilda värde till sammanlagda värdet af alla egendomarna. Finnes ej i den handling, på grund hvaraf gemensam inteckning beviljas, visst värde å hvarje egendom utsatt, skall för bestämmande af ansvarighetsbeloppet hvarje egendoms värde beräknas efter den uppskattning därå till allmän bevillning, som var gällande året näst före den tid, då inteckningen söktes, eller, där sådan uppskattning för det året ej finnes, den, som efter nämnda tid först sker; finnes, när en eller flera af egendomarna skola utmättningsvis säljas, för någon af dem ej sådan uppskattning, skall ansvarighetens fördelning bestämmas efter de värden, som, efter ty i utsökningslagen stadgas, af utmättningsmannen åsättas egendomarna.

Kan den, som har gemensam inteckning i flera egendomar, ur köpeskillingen för någon af dem ej utfå det belopp, hvarför den egendom efter första stycket skall ansvara, falle bristen de öfriga egendomarna till last och varde dem emellan fördelad enligt där stadgade grund. Saknas i någon af egendomarna tillgång till gäldande af därå belöpande andel i bristen, skall den andel på enahanda sätt fördelas å de återstående egendomarna.

33 §.

Har den, som fått gemensam inteckning i flera egendomar, låtit inteckningen i någon af dem helt och hållet eller till viss del dödas eller ock förfalla eller nedsättas, vare då ej berättigad att för belopp, som skulle falla å den egendom efter ty i 32 § sägs, hålla sig till de andra egendomarna, där ej i beslutet angående dödandet eller nedsättningen rätt därtill blifvit honom förbehållen. Ej må sådant förbehåll göras, med mindre samtycke därtill lämnats såväl af ägarne af dessa egendomar som af dem, hvilka hafva inteckning i egendomarna gällande med lika eller sämre rätt än den, om hvars dödande eller nedsättning

är fråga, eller ock fordran eller rättighet, hvarför egendomarna jämlikt 11 kap. 2 § jordabalken må häfta.

34 §.

Vill den, som har gemensam inteckning i flera egendomar, uppdelade denna i särskilda inteckningar, gällande i en hvar af egendomarna för belopp, som å den faller efter ty i 32 § sägs, eller vill inteckningshafvaren eftergifva den gemensamma ansvarigheten, såvidt rör någon eller några af de gemensamt intecknade egendomarna, äge därtill rätt, där han visar, att egendomarnas ägare samtyckt till åtgärden. När sådan åtgärd äskas, ingifve sökanden till rätten inteckningshandlingen jämte bevis angående de värden, som enligt 32 § äro bestämmande för ansvarighetens fördelning mellan egendomarna, äfvensom handlingar innefattande medgifvande af ägarne såsom i 1 § sägs af inteckning i de särskilda egendomarna för belopp, som nyss sagts, eller, där allenast någon eller några af egendomarna skola befrias från den gemensamma ansvarigheten, sådana handlingar, såvidt rör dessa egendomar, jämte handling innefattande medgifvande af gemensam inteckning i de öfriga för återstående beloppet. Sedan göre rätten om uppdelningen anteckning i inteckningsprotokollet samt åteckne handlingarna bevis därom; anmärke ock å de nya inteckningshandlingarna hvad för inteckningsrättens betydande är af betydelse.

Häfta några af egendomarna fortfarande gemensamt, och yppas sedermera brist i någon af dessa egendomar, äge inteckningshafvaren icke för den andel af bristen, som skulle falla å egendom, hvilken befriats från den gemensamma ansvarigheten, hålla sig till de andra egendomarna, där ej i beslutet angående inteckningens uppdelning rätt därtill blifvit honom förbehållen. I fråga om villkoren för sådant förbehåll skall hvad i 33 § andra punkten är stadgadt äga tillämpning.

Har åtgärd, hvarom nu är sagdt, vidtagits utan samtycke af den, som personligen ansvarar för den fordran, för hvilken den gemensamma inteckningen fastställts, och kan till följd af åtgärden fordringen icke uttagas ur egendomarna, vare han fri från sin ansvarighet.

35 §.

Innehafvare af gemensam inteckning i flera egendomar vare, där någon af dem skall på begäran af annan än inteckningshafvaren särskildt säljas i den ordning utsökningslagen bestämmer, berättigad att för ut-

rönande huruvida sådan brist kan uppstå, som enligt 32 § andra stycket bör falla egendomen till last, äska försäljning jämväl af de öfriga egendomarna eller någon af dem utan hinder däraf, att intecknade beloppet ej är förfallet till betalning; dock åligge honom att inom den tid, som i 106 § utsökningslagen är föreskrifven för anmälan af fordran eller rättighet, som skall vid auktionen iakttagas, framställa sitt yrkande i den ordning 13 § samma lag bestämmer och, där ej den myndighet, hos hvilken yrkandet framställes, skall förrätta auktionen, till auktionsförrättaren ingifva bevis, att yrkandet blifvit framställt.

Göres ej sådant yrkande, eller kommer gjordt yrkande att förfalla, må ej innehafvaren af den gemensamma inteckningen, där nämnda egendom då säljes, ur köpeskillingen utfå mer än det belopp, hvarför egendomen ansvarar i förhållande till de andra egendomarna.

36 §.

Har egendom, som gemensamt med annan häftar för inteckning, blifvit såld i den ordning utsökningslagen bestämmer, skall egendomen, sedan auktionen vunnit laga kraft och köpeskillingen erlagts, icke vidare häfta för större del af intecknade beloppet än köparen enligt 131 § utsökningslagen kan hafva fått afräkna å köpeskillingen eller som enligt 117 § 1 mom. samma lag skall innestå i egendomen; och varde därom, efter ty i 23 § sägs, anteckning gjord i inteckningsprotokollet.

Varda af gemensamt intecknade egendomar en eller flera utmättningsvis sålda, skola de öfriga ej vidare häfta för hvad af inteckningen kunnat utgå ur köpeskillingen för de egendomar, som sålts; skolande därom, när det visas, huru köpeskillingen fördelats och att fördelningen blifvit godkänd eller vunnit laga kraft, göras anteckning i inteckningsprotokollet.

37 §.

1 mom. Hvad i 32—36 §§ är stadgadt skall äga motsvarande tillämpning, där flera samfällt, en hvar till viss lott, äro ägare af intecknad egendom.

2 mom. Har egendom, sedan inteckning däri beviljades, blifvit styckad, skall, såvidt ej nedan i denna paragraf annorlunda stadgas, i fråga om de särskilda delarnas ansvarighet för intecknade beloppet tillämpas hvad om flera egendomar ofvan är sagdt.

3 mom. Skedde styckningen genom jordafsöndring, svare stamfastigheten för hela intecknade beloppet och lägenheten allenast för hvad däraf icke kan utgå ur köpeskillingen för stamfastigheten; dock att inteckningshafvaren äger att på en gång söka betalning ur stamfastigheten och lägenheten. Äro från stamfastigheten flera lägenheter afsöndrade, gånge lägenhet, hvarå lagfart senare är sökt, i betalning före den, hvarå lagfart sökts tidigare; har å samma dag lagfart sökts å flera lägenheter, eller är fråga om lägenheter, hvarå lagfart ej blifvit sökt, gånge den, som senare öfverlåtits, förr i betalning; äro lägenheterna öfverlåtna samma dag, vare ansvarigheten dem emellan fördelad efter de grunder, som i 32 § äro stadgade.

Skall på begäran af någon, som äger lika eller bättre rätt än inteckningshafvaren, någon af egendomarna utmättningsvis säljas, äge inteckningshafvaren, efter ty i 35 § sägs, äska försäljning jämväl af lägenhet, som för inteckningen ansvarar först efter den egendom, hvars särskilda försäljning blifvit begärd.

4 mom. Inteckning, som afses i 3 mom., må, såvidt den besvårar lägenheten, dödas, ändå att lägenhetens ägare icke visas hafva samtyckt till åtgärden.

För dödande, hvarom nu är sagdt, må inteckningshandlingen uppvisas vid annan underrätt än den, hvarunder lägenheten lyder. Den rätt låte, då sådant sker, i sitt inteckningsprotokoll göra anteckning om ansökningen samt korteligen angifva hvad inteckningshandlingen innehåller med dag och årtal, då den utgafs, af hvilken rätt inteckningen är beviljad, när och under hvilken paragraf i protokollet det skedde, och när inteckningen förnyades, nedsattes eller annorledes förändrades, om det skett; teckne ock bevis å handlingen om uppvisandet och ändamålet därmed. Sedan må protokollet i ärendet ingifvas till rätten i den ort, där lägenheten ligger; och vare det så giltt, som hade inteckningshandlingen dit ingifvits.

5 mom. Huru i vissa fall afsöndradt område, som förut tillhört ryttare-, soldat- eller båtsmanstorp, må befrias från ansvarighet för inteckningar i stamhemmanet, därom är särskildt stadgad.

38 §.

Då fast egendom blifvit utmätt eller enligt 28 § utsökningslagen förordnande meddelats om sådan egendoms försäljning, så ock då jämlikt 51 § konkurslagen äskats försäljning af konkursbos fastighet i den ordning, som om utmätt fast egendom är stadgad, skall, sedan bevis

härom till rätten eller domaren inkommit, beviset vid rätten uppläsas och i in-teckningsprotokollet införas, å landet å nästa rättegångsdag under lagtima ting och i stad å nästa rättegångsdag för in-tecknings-ärenden. Inkommer anmälan, att utmätningen upphäfts eller att frågan om egendomens försäljning eljest förfallit, varde ock sådant i protokollet antecknadt.

Har egendomen blifvit såld i den ordning utsökningslagen bestämmer, varde anteckning därom, efter ty i första stycket sägs, i in-teckningsprotokollet införd, när handling, som visar köpeskillingens fördelning, till rätten eller domaren inkommer.

44 §.

Vill innehafvare af nyttjanderätt låta därför meddelad in-teckning helt och hållet eller till viss del dödas eller ock under annan in-teckning nedsättas, skall hvad i 22 § är med afseende å in-teckning för fordran stadgadt äga motsvarande tillämpning; dock att fastighetsägarens samtycke till sådan åtgärd icke är af nöden.

45 §.

Har den tid, för hvilken nyttjanderätten upplåtits, gått till ända, eller visas, att nyttjanderätten af annan anledning upphört, må på be-gäran af fastighetsägaren in-teckningen dödas, äfven om in-teckningshand-lingen ej företes.

Har egendomen blifvit utmätningvis försåld utan förbehåll om nyttjanderättens bestånd, då skall, sedan auktionen vunnit laga kraft och köpeskillingen erlagts, in-teckningen vara utan verkan; skolande därom, sedan från auktionsförrättaren inkommit uppgift om förhållandet, göras anteckning i in-teckningsprotokollet, å landet å nästa rättegångs-dag under lagtima ting och i stad å nästa rättegångsdag för in-teck-ningsärenden.

Hvad i 24 § 1 mom. är stadgadt med afseende å in-teckning för fordran skall äga motsvarande tillämpning i fråga om in-teckning för nyttjanderätt.

52 §.

Hvad vid försäljning af fast egendom i den ordning utsöknings-lagen bestämmer skall iakttagas, när egendomen är besvärad af in-teck-ning för fordran och för nyttjanderätt, därom skils i utsökningslagen.

54 §.

Hvad i denna förordning är stadgadt angående nyttjanderätt gälle ock i fråga om rätt till afkomst eller annan förmån, som åt någon upplåtes att utgå af fast egendom.

Är inteckning meddelad för sådan rätt, äge rättighetens innehafvare att i den ordning utsökningslagen bestämmer ur egendomen utbekomma förmån i penningar eller varor, som är upplupen och innestår ogulden, samt, där egendomen säljes utan förbehåll om rättighetens bestånd, ur köpeskillingen njuta ersättning motsvarande uppskattade värdet af de förmåner i penningar eller varor, som tillkomma honom. Ej må dock ur egendomen uttagas förmån för längre tid före den dag utmätning sker eller konkurs börjas än *två* år.

I fråga om inteckning, som nu sagts, skall hvad i 18 § 2 mom. första stycket samt 32—37 §§ är stadgadt angående inteckning för fordran äga motsvarande tillämpning.

55 §.

Upplåtes servitutsrätt skriftligen, må, till betryggande af rättighetens bestånd efter ty nedan sägs, inteckning meddelas, såsom om nyttjanderätt är stadgadt.

Hvad i 43, 44 och 45 §§ är stadgadt angående inteckning för nyttjanderätt skall äga motsvarande tillämpning i fråga om inteckning för servitut.

56 §.

Öfverlåtes äganderätt till en och upplåtes servitutsrätt till annan, vare servitutet gällande, om inteckning därför sökes förr än lagfart å fånget; sökas lagfart och inteckning samma dag, gälle om företrädet hvad i lagen om servitut stadgas; skolande hvad i 48 och 49 §§ är stadgadt angående nyttjanderätt jämväl tillämpas å servitut.

61 §.

Vid rätten skall i öfverensstämmelse med inteckningsprotokollet föras bok så inrättad, att däraf lätteligen kan ses: hvarje egendom, däri inteckning blifvit sökt, tiden då det skett, sökandens namn, beloppet

af fordran eller beskaffenheten af annan rättighet, hvarför inteckning är sökt, så ock, där inteckning blifvit beviljad eller afslagen, förnyad, nedsatt, annorledes förändrad eller dödad, eller ock ansökning om inteckning blifvit förklarad hvilande eller därefter åter hos rätten anmäld, tiden då sådant skedde. Då enligt 15, 21, 23, 24, 26, 34, 36, 38 eller 45 § anteckning skett i protokollet, varde ock det i boken anmärkt.

De närmare föreskrifterna om bokens förande meddelas af Konungen.

4:o) **L a g**

om hvad iakttagas skall i afseende å införande af lagen om ändring i vissa delar af förordningen den 16 juni 1875 angående inteckning i fast egendom.

1 §.

Den nu antagna lagen om ändring i vissa delar af förordningen den 16 juni 1875 angående inteckning i fast egendom skall jämte hvad här nedan stadgas träda i kraft den 1 januari 1914 och tillämpas jämväl å inteckning, som tillkommit före nämnda dag; dock att

dels härigenom icke sker inskränkning i inteckningshafvares rätt att ur egendomen utbekomma ränta, afkomst eller förmån, som upplupit före nämnda dag,

dels hvad i 26 § stadgas angående inteckningshafvares skyldighet att på begäran af fastighetsägaren uppvisa inteckningshandlingen icke skall äga tillämpning, med mindre inteckningshandlingen blifvit af fastighetsägaren utgifven efter sagda dag,

och dels bestämmelserna i 37 § 3 och 4 mom. icke skola tillämpas i fråga om afsöndring, som skett före den 1 januari 1910.

2 §.

Varder intecknad egendom försäld i den ordning hittills gällande utsökningslag bestämmer, skall i fråga om den rätt till andel i köpekillingen inteckning medför och i fråga om försäljningens verkan å inteckning äldre lag äga tillämpning.

I fråga om verkan å in-teckning däraf, att in-tecknade egendomen blifvit afträdd i enlighet med gällande bestämmelser om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof eller om ändring eller utrifning af vattenverk, skall ock äldre lag tillämpas, där egendomen blifvit afträdd före den 1 januari 1914.

3 §.

Utan hinder däraf att nya lagen träd i kraft, vare fastighetsägare öppet att få in-teckning, som på grund af bestämmelse i äldre lag kunnat dödas utan in-teckningshandlingens företeende, sålunda dödad.

4 §.

Har utmätning eller annan dylik åtgärd, hvarom jämlikt 38 § i förordningen angående in-teckning i fast egendom anteckning skett i in-teckningsprotokollet, föranledt egendomens försäljning i den ordning hittills gällande utsökningslag bestämmer, då må, sedan fördelning af köpeskillingen vunnit laga kraft eller blifvit godkänd, på begäran af ny ägare, som å fastigheten erhållit lagfart, i in-teckningsprotokollet samt i in-tecknings- eller fastighetsboken anmärkas, att anteckningen om utmätningen eller åtgärden förfallit, såvida det visas,

ej mindre att de in-teckningar, hvilka enligt äldre lag kunnat dödas utan in-teckningshandlingens företeende, blifvit dödade eller förfallit eller ock, där försäljningen skett före den 1 januari 1899, på grund af nye ägarens medgifvande skola fortfarande gälla,

än äfven, där in-teckningshafvares fordran kunnat ur köpeskillingen till fullo gäldas men understigit in-tecknade beloppet, att in-teckningen på grund af nye ägarens medgifvande skall gälla för fulla beloppet eller ock dödates eller förfallit;

skolande tillika, där annan utmätning eller åtgärd, som föregått försäljningen, finnes i in-tecknings- eller fastighetsboken antecknad, där-om göras sådan anmärkning, som nu sagts.

Har utmätningen upphäfts eller frågan om egendomens försäljning eljest kommit att förfalla, varde, när bevis därom ingifves, i in-teckningsprotokollet samt i in-tecknings- eller fastighetsboken anmärkt, att in-teckningen om utmätningen eller åtgärden förfallit.

5:o) **Lag****om ändrad lydelse af 7—14, 16, 18 och 22 §§ i lagen den 14 juni 1907
om inteckning i tomträtt.**

Häri genom förordnas, att 7—14, 16, 18 och 22 §§ i lagen den 14 juni 1907 om inteckning i tomträtt skola erhålla följande ändrade lydelse:

7 §.

Är, när inteckning i tomträtt sökes, tomträtten afträdd till konkurs, eller afträdes den samma dag ansökningen göres, skall ansökningen afslås.

Är på grund af ansökning, som nu sagts, inteckning meddelad, vare den utan verkan; och varde, när förhållandet styrkes, anteckning därom gjord i tomträttsprotokollet.

8 §.

1 mom. Inteckning i tomträtt medför rätt att i den ordning utskönningslagen bestämmer ur tomträtten utbekomma hvad intecknad är, dock ej ränta för längre tid före den dag utmätning sker eller konkurs börjas än två år.

2 mom. Är, då inteckningshafvare vill söka betalning ur tomträtten, denna från en till annan öfverlåten utan att nye tomträtts-hafvaren sökt inskrifning af sitt fång, må utan hinder af öfverlåtelsern förre tomträttshafvaren sökas. Är tvist om tomträttshafvarens fång antecknad i tomträttsprotokollet, må den sökas, hvilken såsom tomträtts-hafvare har tomten i besittning.

Hvad sålunda stadgats skall jämväl gälla i fråga om uppsägning af intecknad gäld.

9 §.

1 mom. Inteckning i tomträtt skall förnyas i den ordning här nedan i 2 mom. sägs, första gången inom tio år sedan den beviljades och sedermera inom tio år från hvarje förnyelse. Sker det ej, vare inteckningen förfallen, ändå att inom nämnda tid vidtagits sådan åtgärd, som i 11 § andra stycket sägs.

Har rätten förklarat ansökan om inteckning hvilande, skall inom tio år därefter och sedermera inom hvar tionde års slut ansökningen, där den fortfarande är hvilande, åter af sökanden hos rätten anmälas. Sker det ej, vare ansökningen förfallen.

2 mom. Vill någon låta förnya inteckning, uppvis hos rätten fordringshandlingen i hufvudskrift; och varde bevis om förnyelsen där tecknad å handlingen. Sökanden stånde ock fritt att inför annan underrätt förete inteckningshandlingen; den rätt låte, då sådant sker, i sitt tomträttsprotokoll korteligen intagas hvad handlingen innehåller med dag och årtal, då den utgafs, af hvilken rätt inteckningen är beviljad, när och under hvilken paragraf i protokollet det skedde, och när inteckningen förnyades, nedsattes eller annorledes förändrades, om det skett; teckne ock bevis å handlingen, att den varit företedd till vinnande af inteckningsförnyelse; sedan ingifve sökanden protokollet däröfver till den rätt, som inteckningen beviljat, inom tid, som i 1 mom. sägs; och vare detta så giltigt, som om handlingen där blifvit företedd.

Går tiden, inom hvilken inteckning i tomträtt, som afser tomt å landet, bör förnyas, till ända innan nästa lagtima ting, må inteckningen förnyas på urtima ting, hvilket domaren har att på anmälan af inteckningens innehafvare och på hans bekostnad inom sagda tid hålla; vare dock inteckningshafvaren skyldig att å nästa lagtima ting förete inteckningshandlingen eller rättens bevis om förnyelsen att i tomträttsprotokollet införas. Försummar han det, vare förnyelsen utan verkan.

10 §.

Vill tomträttshafvaren i stället för en inteckningshandling sätta en eller flera andra handlingar innefattande medgifvande af inteckning, som i 1 § sägs, för intecknade beloppet, ingifve till rätten inteckningshandlingen jämte den eller de handlingar, som skola sättas i stället;

och göra rätten om utbytet anteckning i tomträttsprotokollet samt åteckne handlingarna bevis om utbytet, anmärke ock å den eller de nya in-teckningshandlingarna hvad för in-teckningsrättens bedömande är af betydelse. Utbyte, hvarom nu sagts, må ock ske på begäran af in-teckningshafvare, där det visas, att tomträttshafvaren samtyckt till åtgärden.

11 §.

Där tomträttshafvaren det äskar och till rätten ingifver in-tecknings-handlingen, varde in-teckningen dödad helt och hållet eller till viss del; och teckne rätten å handlingen bevis om dödandet. Äskas sådan åtgärd af annan än tomträttshafvaren, må ock in-teckningen dödas, där det visas, att tomträttshafvaren samtyckt till åtgärden.

Vill någon låta in-teckning under annan nedsättas, skall hvad i första stycket är stadgad i fråga om in-tecknings dödande äga mot-svarande tillämpning. Är tomträtten besvärad af flera in-teckningar, må ej någon af dem sättas efter annan, med mindre den tillika sättes att gälla efter den eller de in-teckningar, hvilka äga lika eller bättre rätt än denna.

12 §.

1 mom. Sker försäljning af tomträtt i den ordning utsöknings-lagen bestämmer, då skall, sedan auktionen vunnit laga kraft och köpe-skillingen erlagts, tomträtten icke vidare häfta för in-tecknad belopp, som enligt borgenärsförteckningen faller utom hvad af köpeskillingen täckes, ej heller för belopp, som af köpeskillingen täckes men faller utom det för försäljningen bestämda lägsta budet, där ej köparen fått afräkna beloppet å köpeskillingen såsom i 131 § utsökningslagen sägs. Anteckning därom skall, sedan till rätten eller domaren inkommit handling, som visar köpeskillingens fördelning, införas i tomträttsprotokollet, i stad å nästa rättegångsdag för in-teckningsärenden och å landet å nästa rättegångsdag under lagtima ting.

2 mom. Varder i enlighet med gällande bestämmelser om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof eller om ändring eller utrifning af vattenverk tomträtt afträdd och löseskillingen å behörig ort nedsatt, skall hvad sålunda afträds ej vidare häfta för in-teckning, som meddelats i tomträtten; skolande därom, sedan till rätten eller domaren inkommit anmälan om förhållandet, göras anteckning i tomträttsprotokollet så som i 1 mom. sägs.

3 mom. Kommer vid fördelning af ersättning, som enligt lagen om dikning och annan afledning af vatten tillkommer vattenverksägare för skada eller intrång, eller af lösen för mark, som jämlikt bestämmelserna i grufvestadgan afträds till grufägare, betalning att utfalla å hufvudstolen af in-teckning i tomträ-tten, eller utfaller vid fördelning af medel, som jämlikt föreskrifterna i utsökningslagen skola fördelas mellan rättsägare i tomträtt ändå att försäljning af tomträ-tten ej skett, betalning å hufvudstolen af in-tecknad fordran, hvarför utmätning skett, vare in-teckningen till motsvarande belopp utan verkan; och varde därom, sedan fördelningen visats vara godkänd eller hafva vunnit laga kraft, anteckning gjord i tomträttsprotokollet som nyss sagts.

13 §.

Har in-tecknad fordringshandling blifvit in-löst af tomträttshafvaren eller eljest kommit i hans hand, och är ej sådant fall för handen, att in-teckningen är ogill eller utan verkan, må handlingen ånyo utgifvas med oförändrad in-teckningsrätt.

Innehafves in-teckningshandling, när tomträ-tten utmätningssvis säljes, af tomträttshafvaren, äge denne vid försäljningen tillgodonjuta samma rätt, som skulle tillkomma annan innehafvare af in-teckningen; dock att, där i handlingen ränta är förskrifven, sådan ej må räknas tomträtts-hafvaren till godo. Är tomträttshafvaren försatt i konkurs, äge konkurs-boet den rätt nu sagts.

Finnes, när tomträ-tten utmätningssvis säljes, att tomträttshafvaren gjort afbetalning å belopp, hvarför tomträ-tten på grund af in-teckning häftar, eller att in-teckning i tomträ-tten belånats till lägre belopp än det, hvarå den lyder, skall i fråga om den del af in-tecknade beloppet, som icke tillkommer in-teckningsshafvaren, hvad i andra stycket är stadgadt äga tillämpning; dock att in-teckningsshafvaren för sin fordran äger företräde.

14 §.

1 mom. Har tomträttshafvaren gjort afbetalning å in-tecknad belopp, vare in-teckningsshafvaren, där ej annat förbehåll skett, pliktig att på begäran af tomträttshafvaren och mot förskott af nödig kostnad uppvisa in-teckningshandlingen vid rätten för afbetalningens antecknande i tomträttsprotokollet; skolande, när sådant sker, ej mindre i protokollet

anmärkas, att handlingen ej vidare medför inteckningsrätt för afbetalade beloppet, än äfven handlingen förses med bevis därom.

Uppvisande, hvarom nu är sagdt, må ock ske vid annan under rätt. Den rätt låte, då sådant sker, i sitt tomträttsprotokoll korteligen anteckna hvad inteckningshandlingen innehåller med dag och årtal, då den utgafs, af hvilken rätt inteckningen är beviljad, när och under hvilken paragraf i protokollet det skedde, och när inteckningen förnyades, nedsattes eller annorledes förändrades, om det skett; teckne ock å handlingen bevis, som ofvan är sagdt. Sedan göre tomträttshafvaren om uppvisandet anmälan hos rätten i den ort, där tomten ligger, för antecknande i dess tomträttsprotokoll och ingifve tillika den andra rättens protokoll i ärendet.

Sedan anteckning om afskrifning, efter ty nu är sagdt, skett i tomträttsprotokollet, må, där tomträttshafvaren det äskar och tillika ingifver handling innefattande medgifvande, som i 1 § sägs, inteckning till belopp motsvarande hvad sålunda afskrifvits meddelas att gälla med förmånsrätt näst efter inteckningshafvarens återstående fordran; vare ock tomträttshafvaren öppet att utan inteckningshandlingens företeende få inteckningen dödad till belopp motsvarande hvad som afskrifvits.

2 mom. Utmätes tomträttshafvaren tillkommande rätt till andel i inteckning, eller varder tomträttshafvare, hvilken sådan rätt tillkommer, försatt i konkurs, vare inteckningshafvaren, ändå att han annat sig betingat, pliktig att på begäran af utmätningssmannen eller sysslomännen i konkursen uppvisa inteckningshandlingen för afskrifning, såsom i 1 mom. sägs, af det tomträttshafvaren tillkommande beloppet. Sedan afskrifning sålunda skett, må inteckning å det afskrifna beloppet med ränta på ansökan af utmätningssmannen eller sysslomännen meddelas, ändå att inteckningsmedgifvandet icke är tecknadt å sådan handling, som i 1 § sägs. Handling, på grund hvaraf inteckning sålunda meddelas, skall innehålla, att beloppet förfaller till betalning sex månader efter uppsägning.

16 §.

Har vid försäljning af tomträtt i den ordning utsökningslagen bestämmer borgenär, som i tomträtten har inteckning för fordran, ägt taga betalning ur köpeskillingen, men låter han efter öfverenskommelse med köparen intecknadt belopp, som kunnat ur köpeskillingen gäldas, kvarstå i tomträtten, vare den, som personligen svarade för fordringen,

fri från ansvarighet för sådant belopp. Lag samma vare i fråga om belopp, som köparen i egenskap af inteckningshafvare fått afräkna å köpeskillingen.

18 §.

Då tomträtt blifvit utmätt eller förordnande, som i 28 § utsökningslagen sägs, meddelats om sådan rättighets försäljning, så ock då vid tomträttshafvares konkurs borgenärerna äskat, att tomträtt, som hör till konkursboet, skall försäljas i den ordning, som om utmätt fast egendom är stadgad, skall, sedan bevis härom till rätten eller domaren inkommit, beviset vid rätten uppläsas och i tomträttsprotokollet införas, i stad å nästa rättegångsdag för inteckningsärenden och å landet å nästa rättegångsdag under lagtima ting. Inkommer anmälan, att utmätningen upphäfts eller att frågan om tomträttens försäljning eljest förfallit, varde ock sådant i protokollet antecknad.

Har tomträtten blifvit såld i den ordning utsökningslagen bestämmer, varde anteckning därom, efter ty i första stycket sägs, i tomträttsprotokollet införd, när handling, som visar köpeskillingens fördelning, till rätten eller domaren inkommer.

22 §.

Vid rätten skall i öfverensstämmelse med tomträttsprotokollet föras bok så inrättad, att däraf lätteligen kan ses: hvarje tomträtt, däri inteckning blifvit sökt, tiden då det skett, sökandens namn, beloppet af fordran, hvarför inteckning är sökt, så ock, där inteckning blifvit beviljad eller afslagen, förnyad, nedsatt eller dödad, eller ock ansökan om inteckning blifvit förklarad hvilande eller därefter åter hos rätten anmäld, tiden då sådant skedde. Då enligt 7, 10, 12, 14 eller 18 § anteckning skett i protokollet, varde ock det i boken anmärkt.

De närmare föreskrifterna om bokens förande meddelas af Konungen.

Å protokollsutdrag, som utfärdas i inteckningsärende, skall tecknas afskrift af hvad om ärendet blifvit infördt i boken.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1914.

Hvad i lagen om hvad iakttagas skall i afseende å införande af lagen om ändring i vissa delar af förordningen den 16 juni 1875 angående inteckning i fast egendom stadgas om sådan inteckning skall äga motsvarande tillämpning i fråga om inteckning i tomträtt.

6:o) **L a g**

om ändring af vissa bestämmelser i konkurslagen.

Härigenom förordnas, att 9 §, 36 § 4 mom., 51, 54—57, 67 och 90 §§, 117 § 2 mom. samt 122—126 §§ konkurslagen skola erhålla följande ändrade lydelse:

9 §.

Vid konkursansökning foga gäldenär uppteckning å boets egendom och gäld, med uppgift å borgenärens namn och hemvist, så ock å de böcker och handlingar, som boet röra; och vare uppteckningen med edsförpliktelse underskrifven. Är ej bouppteckning bifogad, eller uppstår konkurs i följd af borgenärs yrkande och aflämnar ej gäldenär vid förklarings afgifvande bouppteckning; varde, i stad af rätten och å landet af domaren, förordnande genast meddeladt magistratsperson, kronofogde, länsman, rättens betjänt eller annan lämplig person att uppteckningen utan dröjsmål förrätta; och åligge gäldenären att allt, som till boet hör, under edsförpliktelse redligen uppgifva. Kan ej fullständig uppteckning genast ske, bör skriftlig uppgift å borgenärerna och deras hemvist rätten eller domaren ofördröjligen tillställas.

Då konkurs uppstått, varde förordnande genast meddeladt person, som nu nämnd är, att gäldenärs böcker och andra handlingar, som hans rörelse angå, under försegling sätta eller i förvar taga, så ock, där rätten eller domaren så nödigt anser, att låta konkursboets kända egendom under säker vård hållas och boets angelägenheter bevakas intilldess, såsom fram-

deles sägs, gode män utsedde blifvit. Är ej bouppteckning af gäldenären ingifven, varde förordnande, på sätt nyss nämndt är, alltid meddeladt. På yrkande af gäldenären eller någon af borgenärerna äge rätten eller domaren att i stället för förordnande, hvarom nu är nämndt, uppdraga åt en eller flere skicklige män att boet jämte de böcker och handlingar, som nämnda äro, omhändertaga och med den befogenhet, som tillkommer gode män, boet förvalta, intilldess gode män utsedde blifvit.

Varder annan än den, som domare- eller tjänsteed aflagt, till förrättningsman enligt denna paragraf förordnad; svärje inför rätten eller domaren, att han det uppdrag redligen fullgöra skall; och hafve sedan samma plikt och njute lika skydd, som enligt lag tillkommer dem, hvilka rättens ärenden gå.

Utvisar bouppteckningen, att fast egendom finnes i boet, skall om konkursen göras anteckning i in-teckningsprotokollet samt i in-tecknings- eller fastighetsboken, å landet å nästa rättegångsdag under lagtima ting och i stad å nästa rättegångsdag för in-teckningsärenden. Ligger egendomen inom annan rätts domvärjo, skall för verkställande af sådan anteckning ofördröjligen till rätten eller domaren i den ort, där egendomen ligger, insändas bevis om konkursen jämte utdrag ur bouppteckningen.

36 §.

4 mom. Är under de sista trettio dagarna före konkursens början pant af gäldenären lämnad för skuld, vid hvars tillkomst sådan säkerhet ej varit betingad, vare pantsättningen utan verkan, där borgenärerna det påstå. Har under sagda tid borgenär sökt in-teckning i fast egendom för fordran, vid hvars tillkomst sådan säkerhet ej betingats, vare han pliktig att, där borgenärerna det påstå, återställa in-teckningshandlingen till konkursboet eller för verkställande af utbyte efter ty därom är stadgadt hålla den till handa; dock att hvad sålunda är föreskrifvet icke skall äga tillämpning å in-teckning, som inom den i 11 kap. 2 § jordabalken stadgade tid sökts för fordran, som där afses.

51 §.

1 mom. Finnes i boet fast egendom, äga borgenärerna hos vederbörande myndighet äska försäljning däraf i den ordning utsökningslagen bestämmer. Ej må försäljning annorledes ske, där ej borgenärerna i den ordning 59 och 60 §§ stadga sådant besluta eller, där fråga är

om försäljning annorledes än å offentlig auktion, alla vid sammankomsten närvarande borgenärer så ock gäldenären därtill samtycka.

2 mom. Lös egendom må ej säljas annorledes än å auktion, den där blifvit lagligen kungjord, där ej borgenärerna i den ordning, som i 59 och 60 §§ stadgas, besluta, att egendomen eller någon del däraf må säljas under hand, samt rättens ombudsman efter gäldenärens hörande därtill lämnar bifall. Lös egendom, däri borgenär har panträtt eller annan förmånsrätt, som endast i viss egendom gäller, må ej i något fall utan hans samtycke säljas utom auktion.

Skall helt fartyg eller gods i fartyg säljas, äga borgenärerna, där fartyget finnes å ort inom riket, hos vederbörande utmättningsman äska försäljning i den ordning, som om dylik egendom, den där blifvit utmätt, särskildt är stadgad. Är fartyg, som säljas skall, för gäld in-tecknadt, må det ej annorledes än utmättningsvis säljas, med mindre in-teckningshafvare, hvilkens rätt är af försäljningen beroende, därtill samtycker och för in-teckningens dödande aflämnar in-teckningshandlingen till den, som af in-teckningshafvaren och köparen utses.

Skall gäldenären tillkommande rätt till andel i in-teckning i hans fasta egendom säljas, låte sysslomännen, innan försäljning sker, anskaffa särskild in-teckningshandling å det gäldenären tillkommande beloppet, där laga hinder däremot icke möter. Skall försäljning ske af in-teckningshandling, som innehafves af gäldenären och för hvilken han är personligen ansvarig, vare sysslomännen pliktiga att, där ej gäldenären medgifver, att handlingen må försäljas med bibehållande af hans ansvarighet, förse handlingen med påskrift, hvarigenom gäldenären frikallas från ansvarighet.

54 §.

Har borgenär lös egendom i pant eller eljest under panträtt i handom, eller har fartyg eller gods i fartyg tagits i mät för fordran, för hvilken borgenären har sådan rätt till fartyget eller godset, som i 11 kap. sjölagen sägs, eller har eljest för fordran lös egendom blifvit utmätt inom den tid och på det sätt, att, enligt hvad särskildt är stadgad, förmånsrätt i den egendom för samma fordran uppkommit; äge borgenären besörja, att den pant eller egendom å offentlig auktion såld varder, där ej gode männen eller sysslomännen vilja den lösa; skolande försäljningen, där egendomen utgöres af fartyg eller gods i fartyg, ske i den ordning, som om dylik egendom, den där blifvit utmätt, särskildt är

stadgad. Där ej egendomen utmättningsvis försäljes, låte borgenären gode männen eller sysslomännen minst en månad förut veta, när försäljningen skall ske, och vise för dem reda för hvad som influtit.

Vill ej borgenären om försäljningen föranstalta, som nu sagdt är, äge sysslomännen därom besörja. Dock må inteckning i fast egendom, hvilken blifvit af fastighetsägaren lämnad såsom pant, icke af sysslomännen säljas, utan äge de allenast låta sälja den rätt till andel i inteckningen, som, efter ty särskildt är stadgadt, må tillkomma gäldenären.

55 §.

Gode män eller sysslomän må, efter samråd med rättens ombudsman, i mån af influtna tillgångar, medgifva borgenär, som har fordran, den där enligt 4 eller 5 § i 17 kap. handelsbalken med förmånsrätt utgå bör, att betalning därför före tiden för fordringarnas granskning lyfta, dock bör borgenären förut hafva gifvit sin bevakningsinlaga till rätten eller domaren in: vare ock pliktig ställa borgen för hvad han lyfter, där ej borgenärerna, vid sammankomst, lyftning utan borgen medgifva.

Då inställeledagen förbi är, må andra borgenärer, som förmånsrätt för sina bevakade fordringar hafva, medgifvas, på sätt nyss är sagdt, att betalning ur tillgångarna lyfta, sedan de, där edgång äskats, sådan fullgjort. Kronan vare dock ej pliktig att borgen ställa.

56 §.

Vägras lyftning, där den enligt föregående paragraf medgifvas må, äge borgenär att sig därom hos rätten anmäla, och gifve rätten däröfver utslag.

57 §.

Varder auktion å boets fasta egendom utsatt att hållas i den ordning utsökningslagen stadgar, åligge det gode männen eller sysslomännen att före auktionen eller, där jämlikt 102 § samma lag särskildt sammanträde skall hållas, före det sammanträde till auktionsförrättaren aflämna behållning, som under deras förvaltning af egendomen uppkommit. Behållning, som ej sålunda aflämnas, skall, innan slutlig utdelning sker, öfverlämnas till öfverexekutor att på sätt och i den ordning utsökningslagen bestämmer i fråga om medel som influtit under tvångsförvaltning, mellan rättsägarna fördelas.

67 §.

Arfvode till gode män och till sysslomän bestämmas af borgenärerna; ej må det för sysslomän efter tid räknas. God man eller syssloman äge ej att för egen del, där han själf är borgenär, eller såsom ombud för annan deltaga i borgenärernas beslut därutinnan. Nöjes ej god man eller syssloman med beslutet, eller menar någon borgenär, eller gäldenären, att arfvodet blifvit för högt bestämdt; lägge rätten dem emellan, som skäligt prövas.

När beslut angående arfvode till sysslomännen fattas, skola borgenärerna tillika föreslå arfvode till rättens ombudsman. Det förslag skall, jämte det i ärendet förda protokoll, ingifvas till rätten, som där-efter bestämmer hvad skäligen må rättens ombudsman i arfvode tillerkännas.

Ej må arfvode njutas förr än gode män eller sysslomän slutlig reda för sig gjort.

Finnes i boet egendom, som är in-tecknad eller däri särskild för-månsrätt eljest äger rum, må ej till förfång för dem, som hafva in-teckning eller eljest äga för-månsrätt i egendomen, utgå högre arfvode än som skäligen motsvarar besväret med egendomens vård och skötsel.

90 §.

Borgenär, som för sin fordran har lös pant i handom eller in-teckning i gäldenärens fasta gods eller i denne tillhörigt fartyg eller rätt till betalning ur fartyg, frakt eller gods i fartyg, som i 11 kap. sjö-lagen sägs, njute, där han fordringen i konkursen icke bevakat, ej rätt till betalning ur annan konkursboets egendom än den, som för fordringen sålunda häftar. Sådan borgenär vare ock pliktig, där det äskas, att, innan han betalning ur egendomen njuta må, sin fordran med den i 82 § föreskrifna borgenärsed fästa. Äskas sådan ed; förelägge rätten eller domaren, såsom i 86 § sägs, borgenären viss tid, från det han af föreläggandet erhållit del, att till rätten eller domaren ingifva bevis, att han föreskrifven ed aflagt: utsatte ock viss tid af högst en månad, inom hvilken den, som edgången yrkat, har att delgifvandets ombesörja och med bevis därom inkomma, vid den påföljd för underlåtenhet däraf, som i sistnämnda paragraf stadgas. Ej må i detta fall föreläggandets införande i tidning såsom delgifning godkännas.

Försummar borgenären att inom den föreskrifna tiden med edgångs-

bevis inkomma eller laga förfall därför visa; då må egendomen, såsom annan konkursboets tillhörighet, af gode männen eller sysslomännen om händer tagas, och utdelning därutur ske till andra borgenärer, som sina fordringar lagligen bevakat: fullgör han edgången innan sådan utdelning skett; vare vid sin rätt till betalning ur egendomen bibehållen.

117 §.

2 mom. Utgår fordran med förmånsrätt, njutes därå full ränta till den dag, som för utdelning bestämmes, där borgenären ej dessförrinnan fått uppbära betalning. Är för fordran, hvarom nu sagdt är, ränta ej utfäst och viss betalningstid ej heller bestämd; varde ändå ränta till fem för hundra om året därå beräknad från den dag, den offentliga stämningen utfärdad blef.

122 §.

Kommer borgenär, som efter inställelsedagen fordran anmält, och hos syssloman visar sig hafva bevakningshandlingar till rätten eller domaren ingifvit; då skall i utdelningsförslag, om hvars framläggande å viss dag kungörelse ej redan blifvit utfärdad, utdelning å hans fordran beräknas; och varde beloppet afsatt till dess fordringen granskad och pröfvad blifvit.

Varder den fordran godkänd; äge borgenären rätt att af de konkursboets tillgångar, som ej äro upptagna uti äldre utdelningsförslag än det i första stycket omförmälda, först, så vidt återstående tillgångar därtill förslå, erhålla utdelning till så stort belopp, som på hans fordran löper i förhållande till hvad de andra redan uppburit, och tage sedan med dem del i det, som af tillgångarna kan återstå: njute ock tillgodo den förmånsrätt, honom enligt lag tillkommer.

123 §.

Då slutlig utdelning sker, skall ock redovisning för boets förvaltning framläggas.

Vill borgenär eller gäldenär förvaltningen, eller sysslomännens åtgärder i ett eller annat afseende klandra; instämme klandret till den rätt, under hvars dom konkurssaken lyder, inom tre månader från den

dag, å hvilken den för redovisningens granskning utsatta sammankomst upplöstes; och varde klandret pröfvadt, ändå att konkurssaken i högre rätt fullföljes.

124 §.

Sedan all konkursboets tillgängliga egendom blifvit i penningar förvandlad, och den för slutliga utdelningen däraf bestämda dag tilländagått, anses konkursen afslutad, ändå att dom öfver bevakade tvistiga fordringar ej fallen är, eller någon ytterligare tillgång, i följd af rättgång eller annorledes, sedermera för boet uppkomma kan; yppas sådan tillgång, varde den, på sätt förut stadgadt är, bland borgenärerna fördelad.

Är fast egendom, som hör till boet, icke försåld, vare det ej hinder för konkursens afslutande, där auktion å egendomen hållits i den ordning utsökningslagen bestämmer eller borgenärerna efter inställeldagen besluta, att konkursen skall afslutas, ändå att sådan auktion ej hållits. Har borgenär i konkursen bevakat fordran, hvarför egendomen häftar enligt 17 kap. 9 § handelsbalken eller 11 kap. 2 § jordabalken eller som skall ur egendomen utgå med förmånsrätt framför in-tecknad fordran, må dock icke utan hans samtycke konkursen afslutas, utan att auktion hållits som nu sagts.

Då konkurs bör såsom afslutad anses, göre rättens ombudsman genast anmälan därom till rätten eller domaren; gifve ock om konkursens afslutande bevis till gäldenären, om han det äskar. Vägrar ombudsmannen att meddela gäldenären äskadt bevis, pröfve rätten, om laga skäl för den vägran är.

125 §.

Nu varder under förvaltningens lopp, förr eller senare, uppenbart, att konkursboets tillgångar ej förslå till kostnaderna för boets utredning och konkurssakens behandling; då skall rättens ombudsman, med företeende af gode människens eller sysslomännens därom afgifna framställning, förhållandet hos rätten anmäla, och äge rätten förordna, att vidare behandling af konkurssaken ej äger rum, därest ej inom trettio dagar borgenär eller gäldenären visar, att tillräckliga medel för konkursakens fortsättning äro att tillgå.

Finnes ej i boet tillgång till gäldande af kostnaden för den offent-

liga stämningens kungörande och kallelsebrefs afsändande, njute rätten eller domaren ersättning af allmänna medel, för hvad till sådant ändamål förskjutet blifvit.

126 §.

Har konkurs afslutats utan att fast egendom, som hör till boet, gått till försäljning, ankomme på fastighetens ägare att därom göra anmälan hos rätten i den ort, där egendomen ligger; skolande, när förhållandet styrkes, anteckning därom göras i in-teckningsprotokollet samt i in-tecknings- eller fastighetsboken.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1914, men skall icke tillämpas i konkurs, som börjats före nämnda dag.

7:o) **Lag**

om ändrad lydelse af 2 § i förordningen den 18 september 1862 huru gäld vid dödsfall betalas skall och om urarfvagörelse, så ock angående undanskiftande af egendom i död makes bo.

Härigenom förordnas, att 2 § i förordningen den 18 september 1862 huru gäld vid dödsfall betalas skall och om urarfvagörelse, så ock angående undanskiftande af egendom i död makes bo skall erhålla följande ändrade lydelse:

Vill den, som i den dödas bo äger förfallen fordran, därför njuta betalning ur boet innan tid till egendomsafträde ute är efter hvad i 5 eller 7 § sägs; ställe då borgen eller annan säkerhet för hvad han lyfter: varder boets egendom därefter inom sagda tid till konkurs afträdd; bevake han i konkursen sin fordran, såsom vore den ogulden, och njute ej bättre rätt än han hade innan gäldenären dog: gifve ock, där det lyftade, eller något däraf, honom i konkursen frångår, sådant till boet ut, med laga ränta från lyftningsdagen.

Afyttras af stärbhusdelägare boet tillhörig fast egendom förr än en månad förflutit, antingen från den dag, uppteckningen af boet slutad var, eller, om bouppteckning inom föreskrifven tid ej förrättad blifvit, från den dag, tiden därtill tilländagått; vare öfverlåtelsen emot den dödas borgenärer utan verkan, där konkurs efter den döda börjas inom sagda tid, samt gode männen, sysslomännen eller borgenärerna i konkursen å nya ägaren taga stämning och fortställa den sist en månad efter inställelsedagen: har å egendomen lagfart ej blifvit sökt förr än efter inställelsedagen; vare den klandertid, nu sagd är, beräknad från den dag, lagfarten söktes. Enskild borgenär äge ock rätt återvinningstalan anställa på sätt nämndt är: kungöre det dock, innan saken vid domstolen förekommer, för gode männen eller sysslomännen: försummar han det; då må hans talan ej till pröfning upptagas.

Är under tid, som i andra stycket sägs, in-teckning i fast egendom sökt på grund af stärbhusdeläga-res utfästelse eller ock, på grund af utfästelse af den döda, för fordran, vid hvars tillkomst sådan säkerhet ej betingats, gälle därom hvad i konkurslagen stadgas angående in-teckning, som blifvit sökt inom trettio dagar före början af konkurs.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1914, men skall icke tillämpas i konkurs, som börjats före nämnda dag.

8:o) **Lag**

om ändrad lydelse af 4 kap. 9 § i lagen den 14 juni 1907 om nyttjanderätt till fast egendom.

Häri-genom förordnas, att 4 kap. 9 § i lagen den 14 juni 1907 om nyttjanderätt till fast egendom skall erhålla följande ändrade lydelse:

Hvad i utsökningslagen och konkurslagen är stadgadt angående fast egendom och in-teckning däri samt om fastighetsägaren tillkommande rätt till andel i sådan in-teckning skall äga motsvarande tillämpning i

fråga om tomträtt och inteckning däri samt tomträttshafvaren tillkommande rätt till andel i sådan inteckning; skolande hvad i 82 § utsökningslagen samt 36 § 1 mom. och 37 § konkurslagen sägs angående lagfart gälla om inskrifning, hvarom ofvan i 5 § sagts.

Hvad angående fast egendoms afstående för allmänt behof är stadgadt skall ock äga motsvarande tillämpning i fråga om tomträtt.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1914.

9:o) **L a g**

om ändrad lydelse af 17 kap. 6, 9 och 16 §§ handelsbalken.

Häri genom förordnas, att 17 kap. 6, 9 och 16 §§ handelsbalken skola erhålla följande ändrade lydelse:

6 §.

Den, som äger rätt till tionde, ränta eller annan sådan afgäld af fast egendom, njute ock företräde till betalning ur egendomen, i hvems hand den vara må, där ej afgälden stått inne längre än ett år efter förfallodagen. Samma förmånsrätt tillkomme ock jordägare, som åt annan upplåtit sin fasta egendom, i de denne tilhöriga lösören och byggnader, som å egendomen finnas, samt, där tomträtt eller vattenfallsrätt upplåtits, i den upplåtna rättigheten med hvad därtill hör, för arrende eller afgäld, som till jordägaren skall utgå, samt för jordägaren åliggande utskyld eller annan afgift, som bort af egendomens innehafvare gäldas, dock ej för fordran, som förfallit till betalning tidigare än ett år före utmätning eller början af konkurs, så ock för husröta eller vanhäfd, där sådan ersättning skall utgå. Har jordägare lämnat arrendator kreatur, redskap eller annat till egendomens bruk, njute jordägaren lika

rätt för lega, som ej stått inne längre än nyss sagts, äfvensom för ersättning, där sådan bör utgå, för hvad sålunda blifvit arrendatorn lämnadt.

Därefter njute borgenär, som har inteckning i tomträtt eller vattenfallsrätt, förmånsrätt i tomträtten eller vattenfallsrätten med hvad därtill hör från den dag inteckningen söktes. Finnas i tomträtten eller vattenfallsrätten flera inteckningar, njute den, som tidigare sökt inteckning, företräde och de, som sökt inteckning samma dag, lika rätt.

9 §.

1 mom. Har någon i gäldenärs fasta egendom inteckning för fordran, äge näst efter fordringar, hvarom i 6 § förmäles, förmånsrätt i samma egendom från den dag inteckningen söktes. Finnas i egendomen flera inteckningar, njute den, som tidigare sökt inteckning, företräde och de, som sökt inteckning samma dag, lika rätt; dock att inteckning, som inom den i 11 kap. 2 § jordabalken stadgade tid sökes för ogulden köpeskilling, skall gifva företräde framför annan inteckning för köparens gäld, ändå att denna inteckning sökts tidigare.

2 mom. Har någon inteckning i gäldenärs fasta egendom för rätt till afkomst eller annan förmån af egendomen, njute för hvad han enligt lag äger att ur egendomen utbekomma enahanda förmånsrätt som inteckning för fordran enligt 1 mom. medför.

3 mom. Har fast egendom blifvit utmätt för fordran, hvarför egendomen icke på grund af inteckning häftar, äge borgenären, där icke utmätningen upphäfves eller går åter, förmånsrätt till betalning ur den utmätta egendomen, såsom vore inteckning för hans fordran beviljad den dag utmätningen skedde; dock att, om inteckning sökes samma dag utmätningen sker, utmätningen har företräde. Inträffar konkurs, såsom i 8 § sägs; äge den förmånsrätt ej rum.

16 §.

Är gods att tillgå, sedan förmånsrättsägande borgenärer sin rätt njutit, som nu är sagdt; njute såväl de, för hvad i full betalning af deras fordringar brustit, som ock alla öfriga borgenärer, med undantag, som i 18 § nämnes, lika betalning hvar i förhållande till sin fordran.

Har under konkursen fast egendom, som hör till boet, blifvit till gäldande af fordran, hvarför egendomen på grund af inteckning eller

enligt 11 kap. 2 § jordabalken häftar, utbjuden till försäljning i den ordning utsökningslagen bestämmer men försäljning icke kommit till stånd, äge innehafvare af sådan fordran, där han själf äskat försäljning till fordringens gäldande eller har sämre rätt än den, som sålunda äskat försäljning, njuta betalning för sin fordran såsom i första stycket sägs utan hinder däraf, att den fasta egendomen fortfarande häftar för fordringen; har den bjudna köpeskillingen lämnat tillgång till betalning af någon del af den fordran, till hvars gäldande försäljning skolat ske, äge fordringens innehafvare allenast för återstoden den rätt nu sagts.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1914.

10:o) **Lag**

om ändrad lydelse af 17—22 §§ i förordningen den 15 oktober 1880, innefattande särskilda föreskrifter angående lagfart, in-teckning och utmätning af järnväg, så ock i fråga om förvaltning af järnväg under konkurs.

Häri-genom förordnas, att 17—22 §§ i förordningen den 15 oktober 1880, innefattande särskilda föreskrifter angående lagfart, in-teckning och utmätning af järnväg, så ock i fråga om förvaltning af järnväg under konkurs skola erhålla följande ändrade lydelse:

17 §.

Utmätes järnväg, som begagnas för allmän trafik, då skall, efter därom enligt 85 § utsökningslagen erhållen anmälan, äfvensom i det fall att öfverexekutor omedelbart förordnat om järnvägens försäljning,

öfverexekutor, ehvad borgenär gör yrkande, som i 80 och 81 §§ samma lag omförmäles, eller icke, genast förordna en eller, där så nödigt anses, flera erfarna och sakkunniga män att i egenskap af sådana sysslomän, som i nyssnämnda §§ afses, järnvägen omhändertaga och förvalta samt om trafikens uppehållande i det omfång, som förut varit vanligt eller eljest finnes lämpligt, besörja, intill dess järnvägen blifvit i laglig ordning såld eller utmätningen eljest afslutats.

I fråga om kostnad, som för trafikens uppehållande enligt hvad nu är sagdt åtgår och ej af inflytande inkomster betäckes, gälle hvad i 198 § utsökningslagen sägs.

18 §.

Auktion å utmätt järnväg skall förrättas af öfverexekutor samt hållas å den ort, där han har sitt säte; och gånge därvid järnvägen med allt hvad enligt 1 § därtill hör i ett utrop.

Hvad i 7 kap. utsökningslagen är stadgad om tvångsförvaltning af fast egendom skall icke äga tillämpning i fråga om järnväg.

Om förvaltning under konkurs.

19 §.

Varder järnväg, som begagnas för allmän trafik, till konkurs afträdd, skall rätten eller domaren genast förordna en eller, där så nödigt anses, flera erfarna och sakkunniga män att såsom förvaltare taga järnvägen om händer och, intill dess å inställedagen i konkursen sysslomän blifvit valda, besörja trafikens uppehållande i det omfång, som förut varit vanligt eller eljest prövas lämpligt och med borgenärernas fördel mest förenligt.

Förvaltare må af konkursdomaren entledigas, om skäl därtill äro, och annan förvaltare i ofvan stadgad ordning tillsättas.

Förvaltningen åligger att afgifva redovisning till konkursboets sysslomän. Vilja borgenärerna eller gäldenären den redovisning klandra, göre det genom stämning inom natt och år, sedan redovisningen afgafs.

Beloppet af den förvaltare tillkommande godtgörelse bestämmes, där stridighet därom uppstår, af konkursdomaren enligt de grunder,

som för motsvarande eller jämförlig befattning vid statens järnvägar tillämpas.

Kostnad, som åtgår till järnvägens drift och förvaltning, skall utgå af järnvägens afkastning och köpeskillning.

20 §.

Den tillåtelse att i visst fall före inställelsedagen sälja till konkursbo hörande fast egendom, som följer af stadgandena i 13 och 47 §§ konkurslagen, gälle ej i fråga om järnväg, som blifvit till konkurs afträdd.

Anses försäljning af järnvägen ej kunna utan förlust för borgenärerna ske så skyndsamt, som i konkurslagen för fast egendoms afyttrande i allmänhet är bestämdt, och vill borgenär förty yrka uppskof med försäljningen, göre det skriftligen senast å inställelsedagen i konkursen, och varde yrkandet då af ordföranden föredraget för borgenärerna. Med pröfningen af sådant yrkande skall anstå till det i 71 § konkurslagen omförmälda förhör inför rättens ombudsman; tarfvas ej sådant förhör, utsätte ordföranden och kungöre å inställelsedagen för parterna viss tid och ort att inför ombudsmannen sammankomma för att beslut i anledning af uppskofsyrkandet fatta, och varde emellertid åtgärderna för järnvägens försäljning inställda. Å den dag, då uppskofsyrkandet sålunda pröfvas bör, skola borgenärerna besluta, om och på huru lång tid uppskof med järnvägens försäljning skall äga rum, hvilken tid dock ej må sättas längre än fem år från beslutets dag, äfvensom, där så anses nödigt, bestämma de villkor, hvarpå järnvägen må äfven före den beslutade uppskofstidens förlopp af boets sysloman afyttras. Vid omröstning härom gälle såsom beslut den mening, hvarom, bland närvarande borgenärer, de sig förena, hvilkas fordringar sammanräknade utgöra största beloppet, så framt dessa borgenärer därjämte utgöra minst en fjärdedel af de röstande. Kan beslut på sådant sätt ej åstadkommas, vare frågan förfallen. Efter den genom borgenärernas beslut bestämda tidens utgång må vidare uppskof med järnvägens försäljning ej äga rum.

Har uppskof med järnvägs försäljning blifvit beslutet, på sätt i andra stycket sägs, och varder, i brist på medel eller af annan orsak, järnvägens eller dess tillhörigheters behöriga underhåll åsidossatt eller trafiken ej vederbörligen vidmakthållen, då må, på talan af järnvägsstyrelsen, som i nämnda hänseenden äger utöfva tillsyn öfver järnvägens förvaltning, konkursdomaren förordna, att järnvägen utan hinder af uppskofsbeslutet skall säljas.

21 §.

Är järnväg intecknad, må den ej annorledes än utmättningsvis försäljas under inteckningarnas värde sammanlagdt med det belopp, som med förmånsrätt framför desamma enligt lag bör ur egendomen utgå, med mindre bifall till försäljningen lämnas på sätt i 51 § konkurslagen stadgas och inteckningshafvarne därtill samtycka.

Skall under konkurs försäljning af järnväg ske i den ordning utsökningslagen bestämmer, skall därvid så förfaras som om försäljningen ägde rum till gäldande af fordran, som i järnvägen äger bästa förmånsrätt, och försäljning ske, ändå att innehafvaren af den fordran sådant bestrider.

Hvad i 124 § konkurslagen är stadgadt om afslutande af konkurs utan hinder däraf, att boets fasta egendom icke blifvit försäld, skall ej äga tillämpning i fråga om järnväg.

22 §.

Den behållna inkomst, som järnvägen, efter afdrag för underhålls-, förvaltnings- och annan kostnad, under konkursen gifver, skall af öfverexekutor fördelas efter de enligt lag i allmänhet om borgenärens inbördes företräde gällande grunder. Har uppskof med järnvägs försäljning blifvit beslutadt, på sätt i 20 § sägs, skall den behållna inkomsten årligen fördelas.

Utfaller vid fördelningen betalning å hufvudstolen af intecknad fordran, skall inteckningen till motsvarande belopp vara utan verkan, och åligger det i ty fall öfverexekutor att, sedan fördelningen blifvit godkänd eller vunnit laga kraft, därom hos rätten göra anmälan och tillika insända fördelningslängden; skolande rätten, där sådan anmälan inkommer, om förhållandet göra anteckning i inteckningsprotokollet och fastighetsboken.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1914, men icke äga tillämpning, där utmätning skett eller förordnande enligt 28 § utsökningslagen meddelats före nämnda dag, ej heller där konkurs börjats före sagda dag.

11:o) **Lag****om ändrad lydelse af 24 och 26 §§ i förordningen den 14 april 1866
angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof.**

Härigenom förordnas, att 24 och 26 §§ i förordningen den 14 april 1866 angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof skola erhålla följande ändrade lydelse:

24 §.

Lösen för jord eller lägenhet, som afstås skall, så ock ersättning för intrång, hvilken skall på en gång utgå eller blifvit beräknad för själfva anläggningen, vare den, som jordens eller lägenhetens begagnande yrkat, skyldig att till ersättningstaganden utgifva inom den för jordens eller lägenhetens afstående eller upplåtande stadgade tid, eller, om ersättningsbeloppet därförinnan ej hunnit bestämmas, inom tre månader efter det sådan bestämmelse skett. För betalning af årlig afgift sätte rätten ut tid, där parterna ej åsämjas.

Har ej öfverenskommelse om ersättningen träffats eller nämnden sitt beslut meddelat inom den tid, då jorden eller lägenheten afstås eller upplåtas bör, må sådant ej hindra arbetets företagande, därest sökanden hos Konungens befallningshafvande ställer full borgen för lösnings- eller ersättningsbeloppet samt för kostnad och skada. Kronan vare för sådan borgen fri.

Är jord eller lägenhet, som afstås skall, intecknad, varde ersättningsbeloppet därför inom den för dess utgifvande här ofvan stadgade tid nedsatt hos Konungens befallningshafvande, som kungör sådant vederbörande ersättningstagande och inteckningsägare, samt likvid dem emellan sedermera i laga ordning uppgör. Är ersättningsbeloppet fastställt genom öfverenskommelse emellan den ersättningstagande och den, som ersättningen gifvit, och förmenar inteckningsägaren värdet hafva blifvit för lågt beräknadt, vare denne berättigad att, där ej full likvid för hans fordran honom lämnas, äska jordens uppskattning af

nämnd, i den ordning förut i denna lag är vordet stadgadt; dock gånge beslutet om jordens afträddande icke dess mindre i verkställighet.

Sådan talan, som efter 21 och 22 §§ föras kan, må ej heller utgöra hinder för vederbörande att, sedan ersättningsbeloppet blifvit inom stadgad tid erlagdt eller nedsatt, jorden eller lägenheten tillträda eller begagna. Fördröjes utöfver nämnda tid betalningen; då skall, i händelse någon till ersättning berättigad det yrkar, frågan om jordens eller lägenhetens afstående eller begagnande, såvidt på hans rätt inverkar, vara förfallen och ankomma på ny pröfning.

26 §.

Är jord eller lägenhet, som, på sätt omförmäldt blifvit, är vorden afträdd, in-tecknad, åligge Konungens befallningshafvande att, sedan ersättningsbeloppet blifvit nedsatt, därom ofördröjligen göra anmälan å landet hos domaren och i stad hos rätten. Utgör det som afträdts allenast en del af den fastighet, hvori in-teckningen är meddelad, och har vid fördelning af ersättningen likvid utfallit å in-teckningens hufvudstol, åligge ock Konungens befallningshafvande att därom, sedan fördelningen blifvit godkänd eller vunnit laga kraft, göra anmälan efter ty nyss sagts och tillika insända fördelningslängden.

Utan hinder däraf att fördelning af ersättning för afträdd jord ägt rum och blifvit godkänd eller vunnit laga kraft, äge in-teckningshafvare, hvars fordran icke blifvit till fullo betäckt, den rätt till talan, som honom eljest, efter ty ofvan sägs, tillkommit.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1914, men skall ej tillämpas, där jorden blifvit afträdd före nämnda dag.

12:o) **Lag**

om ändrad lydelse af 71 § i lagen den 20 juni 1879 om dikning och annan afledning af vatten.

Häri genom förordnas, att 71 § i lagen den 20 juni 1879 om dikning och annan afledning af vatten skall erhålla följande ändrade lydelse:

Är fast egendom, för hvilken löseskilling blifvit nedsatt, in-tecknad, åligge Konungens befallningshafvande att, sedan egendomen blifvit af-trädd, därom ofördröjligen göra anmälan å landet hos domaren och i stad hos rätten. Utgör det som afträddts allenast en del af den egendom, hvori in-teckningen är meddelad, och har vid fördelning af löseskillingen likvid utfallit å in-teckningens hufvudstol, åligge ock Konungens befallningshafvande att därom, sedan fördelningen godkänts eller vunnit laga kraft, göra anmälan efter ty nyss sagts och tillika insända fördelnings-längden. Har vid fördelning af ersättning, som i 67 § afses, likvid ut-fallit å hufvudstol af in-tecknad gäld, vare lag samma.

Utan hinder däraf att fördelning af löseskilling eller af ersättning, som i 67 § afses, ägt rum och blifvit godkänd eller vunnit laga kraft, äge in-teckningshafvare, hvars fordran icke blifvit till fullo betäckt, den rätt, hvarom i 69 § 3 mom. förmäles.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1914, men skall ej tillämpas, där egendomen blifvit afträdd före nämnda dag.

13:o) **Lag****om ändrad lydelse af 31 § i grufvestadgan den 16 maj 1884.**

Häri genom förordnas, att 31 § i grufvestadgan den 16 maj 1884 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Den lösen, grufägaren enligt 30 § bör erlægga för mark, som till honom afträdes, skall bestämmas vid utmåsläggningen. Sämjas ej parterna om beloppet, varde det af förrättningsmannen och gode männen bestämdt efter uppskattning af marken till det värde, annan mark af enahanda beskaffenhet och godhet i orten högst gäller, med beräkning att jordägaren ansvarar för räntor och utskylder af jorden.

Lösesumman skall å sådan kronojord, som under ständig besittningsrätt innehafves, grufveskogar därunder inbegripna, tillfalla innehafvaren af besittningsrätten, men eljest jordägaren, mot förbindelse för denne, om jorden är åt annan till nyttjande upplåten, att hålla innehafvaren skadeslös för den förlust, som genom mistningen af marken honom tillskyndas.

Är marken intecknad, och hafva inteckningshafvarne ej medgifvit jordägaren rätt att lyfta lösesumman, varde beloppet nedsatt hos Konungens befallningshafvande, som har att fördela detsamma i den ordning, som för fördelning af köpeskilling för utmätningsvis såld fast egendom är stadgad; åliggande det Konungens befallningshafvande att, där likvid utfallit å hufvudstol af intecknad gäld, därom ofördröjligen, sedan fördelningen godkänts eller vunnit laga kraft, göra anmälan å landet hos domaren och i stad hos rätten samt därvid tillika insända fördelningslängden. Äfven i andra fall än nu sagts, må grufägaren, om han det hellre vill, nedsätta lösesumman hos Konungens befallningshafvande, som, på anmälan, håller densamma vederbörande tillhanda.

Betalning eller nedsättning af lösesumman jämte ränta därå från den dag, utmålsförrättningen blifvit afslutad, skall fullgöras inom nittio dagar därefter, vid påföljd, om det försummas, att grufägaren förverkat utmålet och sin på mutsedeln grundade rätt.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1914, men skall ej tillämpas, där marken blifvit afträdd före nämnda dag.

14:o) **Lag****om ändrad lydelse af 6 § i lagen den 4 maj 1906 angående förbud i vissa fall för bolag och förening att förvärfva fast egendom.**

Härigenom förordnas, att 6 § i lagen den 4 maj 1906 angående förbud i vissa fall för bolag och förening att förvärfva fast egendom skall erhålla följande ändrade lydelse:

Medelst inrop å exekutiv auktion äger bolag eller förening förvärfva fastighet utan afseende å dess beskaffenhet.

Har bolag eller förening inropat fastighet å exekutiv auktion, skall, där ej bolaget eller föreningen vinner godkännande af förvärfvet i den ordning 5 § stadgar, fastigheten åter afyttras inom sådan tid, att lagfart å fänget kan sökas förr än tre år förflutit från det auktionen vunnit laga kraft. Har sistnämnda tid tilländagått, och framgår ej af vederbörande domstols lagfartsprotokoll, att fastigheten är afyttrad, förordne Konungens befallningshafvande, att fastigheten skall säljas å offentlig auktion efter ty nedan sägs. Å sådan auktion må fastigheten ej åter inropas af samma bolag eller förening. Om hvad sålunda stadgats skall erinran införas i det köpebref, som i anledning af den exekutiva auktionen utfärdas.

Har Konungens befallningshafvande meddelat förordnande, som ofvan förmäles, vare det gällande, ändå att fastigheten finnes hafva varit af bolaget eller föreningen afyttrad eller sedermera afyttras; och skall i öfrigt så anses samt med ärendet i tillämpliga delar så förfaras, som hade enligt 28 § utsökningslagen meddelats förordnande om egendomens försäljning till gäldande af fordran, som däri äger bästa förmansrätt; och skall försäljning ske, ändå att innehafvaren af den fordran sådant bestrider. Hvad i fråga om fastighets försäljning och köpskillningens fördelning nämnda lag stadgar beträffande gäldenären, skall i ärende, som nu sägs, lämpas till fastighetens ägare, och skall denne vara pliktig att betala kostnad, som ej kan i enlighet med 198 § utsökningslagen gäldas ur den försålda fastigheten.

Har inrop, hvarom i denna § sägs, skett för skyddande af någon bolagets eller föreningens fordran eller rättighet, hvarför fastigheten på

grund af inteckning eller jämlikt 11 kapitlet 2 § jordabalken häftar; och visas sannolika skäl, att fastigheten ej kunnat af bolaget eller föreningen utan förlust afyttras, äge Konungen på därom gjord ansökan medgifva anstånd med fastighetens afyttrande efter ty skäligt pröfvas. Sådan ansökan skall sist inom tre år från det auktionen vunnit laga kraft ingifvas till Konungens befallningshafvande, som därefter med eget utlåtande öfverlämnar den till Konungen; och skall med förordnande, som enligt denna paragraf ankommer på Konungens befallningshafvande, anstå till dess ansökningen af Konungen pröfvats.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1914 men icke äga tillämpning, där Konungens befallningshafvandes förordnande meddelats före nämnda dag.

15:o) **Lag**

om ändrad lydelse af 1 § andra stycket och 2 § andra stycket i lagen den 18 oktober 1907 angående ryttare-, soldat- och båtsmanstorps befriande i vissa fall från ansvar för inteckningar i stamhemmanet.

Härigenom förordnas, att 1 § andra stycket och 2 § andra stycket i lagen den 18 oktober 1907 angående ryttare-, soldat- och båtsmanstorps befriande i vissa fall från ansvar för inteckningar i stamhemmanet skola erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

---

2. Har sådan anteckning skett, vare lägenheten, där ej nedan annorledes stadgas, fri från ansvar för inteckning för fordran, som meddelats i stamhemmanet eller del däraf; och skall inteckningen oafkortad gälla i återstoden af den intecknade fastigheten.

2 §.

---

2. Har sådan anteckning skett och varder området från hemmanet afsöndradt, vare, där ej nedan annorledes stadgas, den afsöndrade lägenheten fri från ansvar för inteckning för fordran, som meddelats eller meddelas i stamhemmanet eller del däraf; och skall inteckningen oafkortad gälla i återstoden af den intecknade fastigheten.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1914.

Dessutom har Riksdagen i anledning af *dels* Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 57 med förslag till lag om ändrad lydelse af 154 och 156 §§ utsökningslagen och *dels* justitieombudsmannens framställning om ändrade bestämmelser i fråga om sättet för kungörande af utmätt lös egendoms försäljning, för sin del antagit:

1:o) **Lag****om ändrad lydelse af 154 och 156 §§ utsökningslagen.**

Härigenom förordnas, att 154 och 156 §§ utsökningslagen skola intill den 1 januari 1914, då den nu utfärdade lagen om ändring i vissa delar af utsökningslagen träder i kraft, hafva följande ändrade lydelse:

154 §.

Har ej den, som vunnit kvarstad eller skingringsförbud, inom trettio dagar, och den, som utverkat reseförbud, inom fjorton dagar efter det öfverexekutors förordnande därom gafs, hos gäldenären genom lagsökning sin fordran kräft eller sin talan till domstol instämt eller fullföljer han

ej genast eller å föreskrifven tid sin talan, där den hos öfverexekutor eller domstol anhängig är; gånge kvarstaden eller förbudet åter. Har i det fall, hvarom i 148 § skils, borgenär fört klagan mot öfverexekutors utslag, såvidt därigenom betalning ej blifvit honom tillerkänd, må tiden för talans instämmande räknas från den dag hofrättens utslag gafs.

Skall lagsökning eller stämning, hvarom nu är sagdt, delgifvas genom kungörelse i allmänna tidningarna, hafve den, som kvarstaden eller förbudet vunnit, sin rätt förvarat, om första kungörandet skett inom nu stadgad tid och hvad i öfrigt i ty fall föreskrifvet är rätteligen fullgöres.

Där enligt lag eller författning det åligger den, som vill göra viss fordran eller rätt gällande, att utföra sin talan hos myndighet i annan ordning än efter stämning eller genom lagsökning, skall hvad ofvan stadgats om påföljd af underlåtenhet att kräfva fordran eller instämna eller fullfölja talan äga motsvarande tillämpning i fråga om underlåtenhet att i föreskrifna ordningen anhängiggöra eller fullfölja talan, som nu sagts.

Är den, som kvarstad eller förbud vunnit, enligt stadgande i lag eller författning eller enligt dom eller aftal förpliktad att låta sin talan af skiljemän prövas eller vill han göra gällande sådant anspråk på ersättning på grund af jordbruksarrende, som må allenast genom syn styrkas, åligge honom, vid äfventyr af kvarstadens eller förbudets återgång, att inom tid, som ofvan för talans instämmande stadgats, ej mindre skriftligen påkalla skiljedom eller syn med uppgift i förra fallet å den eller de frågor, om hvilka skiljedom äskas, än äfven, där parterna hvar för sig skola välja skiljemän eller synemän, skriftligen underrätta motparten om sitt val.

156 §.

Prövas de omständigheter, som föranledt kvarstad eller förbud, ej vidare vara för handen, må kvarstaden eller förbudet af öfverexekutor häfvas, så ock af domstol, då saken dit instämmd är. Väckes eljest, där till vidmakthållande af kvarstad eller förbud förfarande, som i 154 § fjärde stycket sägs, blifvit anhängiggjort, fråga om återgång af kvarstaden eller förbudet, pröfve öfverexekutor efter omständigheterna, huruvida sådan återgång skall äga rum eller om och på hvad villkor kvarstaden eller förbudet må bestå.

och 2:o) **Lag****om ändrad lydelse af 88 § utsökningslagen.**

Häri genom förordnas, att 88 § utsökningslagen skall intill den 1 januari 1914, då den nu utfärdade lagen om ändring i vissa delar af utsökningslagen träder i kraft, hafva följande ändrade lydelse:

Skall lös egendom säljas, låte utmätningssmannen tid och ställe för auktionen kungöras i kyrkan för den församling, där försäljningen sker, så ock, om gäldenär eller borgenär det äskar, eller eljest sådant finnes lämpligt, i tidning inom orten äfvensom i kyrkorna för de församlingar, som närmast därintill äro. Finnes för viss stad förordnad, att auktion skall kungöras på annat sätt än nu är sagdt, lände det till efterrättelse.

Är egendom, som säljas skall, af beskaffenhet att den ej, utan att förstöras eller väsentligen försämrats, kan förvaras under den tid, som för auktionens kungörande i ofvan stadgad ordning erfordras, äge utmätningssmannen låta kungöra försäljningen på annat sätt, som lämpligt finnes.

Stockholm den 21 maj 1912.

Med undersätlig vördnad.